

Ustawa

z dnia 2013 r.

o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013 r. poz. 674, 675 i 829) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) w pkt 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 i 2 lit. a–g lub lit. i, j, l, lub cudzoziemca – członka rodziny obywatela polskiego, niezatrudnioną i niewykonującą innej pracy zarobkowej, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub służbie albo innej pracy zarobkowej, albo jeżeli jest osobą niepełnosprawną, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia co najmniej w połowie tego wymiaru czasu pracy, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem uczącej się w szkole dla dorosłych lub przystępującej do egzaminu

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji, ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, ustawę z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych, ustawę z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych oraz ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

eksternistycznego z zakresu tej szkoły lub w szkole wyższej gdzie studiuje w formie studiów niestacjonarnych, zarejestrowaną we właściwym dla miejsca zamieszkania powiatowym urzędzie pracy oraz poszukującą zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, jeżeli:”;

– po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:

„ca) nie nabyła prawa do emerytury albo do renty z tytułu niezdolności do pracy, przyznanej przez zagraniczny organ emerytalny lub rentowy, w wysokości co najmniej najniższej krajowej emerytury albo renty z tytułu niezdolności pracy;”;

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) bezrobotnym bez kwalifikacji zawodowych – oznacza to bezrobotnego nieposiadającego kwalifikacji do wykonywania jakiegokolwiek zawodu poświadczonych dyplomem, świadectwem lub innym dokumentem uprawniającym do wykonywania zawodu;”;

c) po pkt 9a dodaje się pkt 9aa w brzmieniu:

„9aa) dostawcy usług – oznacza to podmiot posiadający uprawnienie do świadczenia usług z zakresu agencji zatrudnienia, realizujący usługę pośrednictwa pracy w ostatnim okresie sprawozdawczym, potwierdzoną w złożonej marszałkowi województwa informacji o działalności agencji zatrudnienia;”;

d) pkt 9b otrzymuje brzmienie:

„9b) EURES – oznacza to europejskie służby zatrudnienia państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, realizujące działania obejmujące w szczególności pośrednictwo pracy wraz z doradztwem w zakresie mobilności na rynku pracy;”;

e) w pkt 13 uchyla się lit. e,

f) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) nielegalnym wykonywaniu pracy przez cudzoziemca – oznacza to wykonywanie pracy przez cudzoziemca, który nie posiada ważnej wizy lub innego dokumentu uprawniającego go do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub którego podstawa pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie uprawnia do wykonywania pracy, lub który wykonuje pracę bez zezwolenia, w przypadkach gdy jest ono wymagane, lub na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu, z zastrzeżeniem art. 88i;”;

g) pkt 21a otrzymuje brzmienie:

„21a) partnerstwie transgranicznym EURES – oznacza to działania w ramach sieci EURES w regionach przygranicznych Rzeczypospolitej Polskiej, realizowane przez służby zatrudnienia oraz inne uprawnione podmioty z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c;”;

h) po pkt 22 dodaje się pkt 22a w brzmieniu:

„22a) powierzeniu cudzoziemcowi nielegalnego wykonywania pracy – oznacza to powierzenie wykonywania pracy cudzoziemcowi, który nie posiada ważnej wizy lub innego dokumentu uprawniającego go do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub którego podstawa pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie uprawnia do wykonywania pracy, powierzenie cudzoziemcowi wykonywania pracy pracą bez zezwolenia, w przypadkach gdy jest ono wymagane, lub na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu, z zastrzeżeniem art. 88i, lub bez zawarcia umowy o pracę albo umowy cywilnoprawnej w wymaganej formie;”;

i) pkt 26a otrzymuje brzmienie:

„26a) projektach współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego – oznacza to projekty realizowane przez powiatowe urzędy pracy na podstawie umowy, o której mowa w art. 109 ust. 7 prefinansowane w całości ze środków Funduszu Pracy przeznaczonych w roku budżetowym na realizację przez samorządy powiatowe programów na rzecz promocji zatrudnienia. łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej w ramach limitów, o których mowa w art. 109 ust. 7¹;”;

j) pkt 27a otrzymuje brzmienie:

„27a) praktycznej nauce zawodu dorosłych – oznacza to formę przygotowania zawodowego dorosłych umożliwiającą uzyskanie świadectw potwierdzających kwalifikacje w zawodzie lub w przypadku osób posiadających wykształcenie zasadnicze zawodowe lub średnie lub zdany egzamin eksternistyczny z zakresu wymagań określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego dla zasadniczej szkoły zawodowej – dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe po zdaniu egzaminów potwierdzających wszystkie kwalifikacje wyodrębnione w danym zawodzie lub świadectwa czeladniczego;”

k) pkt 29b otrzymuje brzmienie:

„29b) przyuczeniu do pracy dorosłych – oznacza to formę przygotowania zawodowego dorosłych, umożliwiającą uzyskanie wybranych umiejętności potwierdzonych zaświadczeniem lub świadectwem;”

l) po pkt 38 dodaje się pkt 38a w brzmieniu:

„38a) usługach aktywizacyjnych – oznacza to pakiet działań mających na celu podjęcie i utrzymanie przez bezrobotnego odpowiedniej pracy lub działalności gospodarczej, realizowanych przez dostawcę usług w ramach zlecenia usług;”

m) uchyla się pkt 42;

2) w art. 3 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Samorząd województwa na podstawie Krajowego Planu Działań, uwzględniając strategię rozwoju województwa, w tym w zakresie polityki społecznej, o których mowa w odrębnych przepisach, przygotowuje corocznie regionalny plan działań na rzecz zatrudnienia – po zasięgnięciu opinii wojewódzkiej komisji dialogu społecznego.”;

3) w art. 4:

a) w ust. 1:

– w pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, w szczególności zadań wynikających z udziału w sieci EURES, w tym koordynowanie sieci EURES na terenie Rzeczypospolitej Polskiej poprzez przygotowanie, zatwierdzanie, monitorowanie i ocenę realizacji planów działań sieci EURES oraz sprawozdań z ich realizacji, koordynowanie partnerstw transgranicznych EURES, na terenie działania tych partnerstw,”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zapewnianie jednolitości stosowania prawa, w szczególności przez udzielanie wyjaśnień dotyczących stosowania przepisów ustawy;”,

– w pkt 7:

– – lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) prowadzenie badań i analiz rynku pracy oraz upowszechnianie ich wyników, w tym prowadzenie corocznej analizy dotyczącej oceny funkcjonowania urzędów pracy w celu poprawy efektywności ich działania.”,

– – po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:

„aa) realizacja zadań związanych z Krajowym Funduszem Szkoleniowym, o którym mowa w art. 69a ust. 1, zwanym dalej „KFS”, a w szczególności ustalanie w porozumieniu z Radą Rynku Pracy priorytetów, algorytmu i planu wydatkowania środków KFS.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Minister właściwy do spraw pracy publikuje corocznie na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra:

1) katalog podstawowych form aktywizacji zawodowej,

2) informację, uzyskaną w oparciu o przepisy o statystyce publicznej, o:

a) wydatkach Funduszu Pracy poniesionych na finansowanie przez samorządy powiatowe podstawowych form aktywizacji zawodowej,

b) efektywności zatrudnieniowej podstawowych form aktywizacji, rozumianej jako stosunek liczby osób, które po zakończeniu udziału w podstawowych

formach aktywizacji zawodowej podjęły zatrudnienie, do liczby osób, które zakończyły udział w podstawowych formach aktywizacji zawodowej,

c) efektywności kosztowej podstawowych form aktywizacji rozumianej jako stosunek kwoty wydatków Funduszu Pracy poniesionych przez samorzady powiatowe na finansowanie podstawowych form aktywizacji zawodowej do liczby osób, które po zakończeniu udziału w podstawowych formach aktywizacji zawodowej podjęły zatrudnienie;

3) inne opracowania obrazujące efekty działań urzędów pracy w aktualnej sytuacji na rynku pracy.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw pracy mając na celu zapewnienie publicznym służbom zatrudnienia dostępu do danych niezbędnych do prawidłowej realizacji zadań tych służb określonych w ustawie i ułatwienia udzielania pomocy przez te służby może tworzyć rejestry centralne zawierające dane dotyczące rynku pracy, instytucji rynku pracy, projektów, udzielonej pomocy, świadczeń oraz wykonywania pracy przez cudzoziemców, a także dane dotyczące bezrobotnych, poszukujących pracy, osób niezarejestrowanych korzystających z usług rynku pracy, cudzoziemców poszukujących pracy, pracodawców i ofert pracy.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Rejestry centralne, o których mowa w ust. 4, mogą zawierać dane osobowe przetwarzane przez publiczne służby zatrudnienia na poziomie województwa lub powiatu, których zakres został określony w przepisach ustawy oraz w aktach wykonawczych wydanych na jej podstawie.

4b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 4a są przetwarzane na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych, a sposób postępowania z rejestrami, o których mowa w ust. 4 i zawartymi w nich danymi odbywa się na zasadach określonych w przepisach o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dane z rejestru utworzonego na podstawie ust. 4 mogą być udostępniane publicznym służbom zatrudnienia lub innym podmiotom realizującym zadania na podstawie ustawy lub odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny, w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań lub podmiotom prowadzącym badania i analizy rynku pracy.”;

4) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Minister właściwy do spraw pracy udziela akredytacji do prowadzenia pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES, zwanej dalej „akredytacją”, z wyłączeniem wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy oraz ochotniczych hufców pracy.

2. O udzielenie akredytacji może ubiegać się podmiot posiadający wpis do rejestru, o którym mowa w art. 18 ust. 1 oraz podmioty, o których mowa w art. 18c ust. 1 pkt 2 i 3, zwany dalej „wnioskodawcą”.

3. Wnioskodawca składa do ministra właściwego do spraw pracy wniosek o akredytację gdy spełnia następujące kryteria:

1) posiada wpis do rejestru, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lub został określony w art. 18c ust. 1 pkt 2 i 3;

2) spełnia wymagania określone w art. 19;

3) posiada narzędzia informatyczne umożliwiające realizację pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES, w tym stronę internetową oraz bazę ofert pracy i bazę życiorysów zawodowych;

4) wykaże minimum roczne doświadczenie w prowadzeniu pośrednictwa do pracy za granicą;

5) minęło dwa lata od wypowiedzenia umowy akredytacyjnej, o której mowa w ust. 6 z powodu naruszenia wymienionego w ust. 12, w przypadku gdy wnioskodawca ubiega się o ponowne udzielenie akredytacji;

6) nawiąże umowę akredytacyjną, o której mowa w ust. 6.

4. Minister właściwy do spraw pracy ustala terminy składania wniosków o akredytację, zakres danych do zawarcia we wniosku o akredytację oraz dokumentów i oświadczeń niezbędnych do rozpatrzenia tego wniosku, a także procedurę i terminy rozpatrywania wniosków o akredytację.

5. Minister właściwy do spraw pracy odmawia, w formie decyzji, udzielenia akredytacji w przypadku gdy wnioskodawca nie spełnia kryteriów, o których mowa w ust. 3.

6. Udzielenie akredytacji ma formę wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 10, poprzedzonego zawarciem umowy pomiędzy ministrem właściwym do spraw pracy a podmiotem, któremu udzielana jest akredytacja, zwanej dalej „umową akredytacyjną”.

7. Umowa akredytacyjna zawiera w szczególności:

1) zakres obowiązków podmiotu, któremu udziela się akredytacji, związanych z realizacją zadań sieci EURES wynikających z ustawy oraz przepisów Unii Europejskiej, w tym związanych z planowaniem działań sieci EURES, ich realizacją, monitorowaniem i sprawozdawczością z wykonanych działań;

2) zakres usług do realizacji w pośrednictwie pracy w ramach sieci EURES;

3) zasady współpracy z innymi podmiotami, które współpracują przy świadczeniu usług, o których mowa w pkt 2, na podstawie umowy z podmiotem, któremu udziela się akredytacji, zwanymi dalej „podmiotami współpracującymi”, w tym dotyczące:

a) zakresu obowiązków podmiotu współpracującego, w tym związanych z udziałem w planowaniu działań sieci EURES, monitorowaniu i sprawozdawczości z wykonanych działań,

b) rodzaju usług, o których mowa w pkt 2, do świadczenia których zobowiązuje się podmiot współpracujący;

4) zobowiązanie podmiotu, któremu udziela się akredytacji do:

a) współpracy z organami zatrudnienia w celu realizacji polityki rynku pracy oraz europejskiej strategii zatrudnienia przy realizacji działań sieci EURES,

b) do udziału w systemie wymiany informacji oraz udostępniania ofert pracy i podań o pracę obsługiwanych przez ten podmiot, zgodnie z modelami, procedurami i standardami określonymi przez Komisję Europejską,

c) świadczenia usług, o których mowa w pkt 2 we współpracy z uprawnionymi podmiotami z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c,

d) zapewnienia osób do realizacji usług, o których mowa w pkt 2, oraz pozostałych zadań związanych z realizacją zobowiązań wynikających z umowy akredytacyjnej, spełniających wymagania określone w przepisach Unii Europejskiej gdzie co najmniej jedna osoba posiada znajomość języka

angielskiego lub niemieckiego lub francuskiego wystarczającą do wykonywania zadań.

e) zobowiązanie do dostępu do informacji o pośrednictwie pracy w ramach sieci EURES na stronie internetowej podmiotu, któremu udzielana jest akredytacja oraz za pośrednictwem innych kanałów przepływu informacji stosowanych przez ten podmiot,

f) zobowiązanie do używania akronimu oraz znaku towarowego EURES wyłącznie podczas świadczenia usług, o których mowa w pkt 2,

g) zobowiązanie do umieszczania w dokumentach, ogłoszeniach i ofertach pracy związanych z realizacją działań w ramach sieci EURES numeru wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 10;

5) standardy świadczenia usług, o których mowa w pkt 2, w tym dotyczące zakresu danych do zawarcia w zgłoszeniach ofert pracy obsługiwanych w ramach sieci EURES;

6) zasady określania wysokości opłat pobieranych przez podmiot, któremu udzielana jest akredytacja od pracodawców za usługi, o których mowa w pkt 2, w przypadku gdy usługi te świadczone są z wykorzystaniem wsparcia finansowego ze środków Unii Europejskiej.

8. Podmiot, któremu udzielono akredytacji finansuje realizację zadań związanych z udziałem w sieci EURES, w tym pośrednictwo pracy prowadzone w ramach tej sieci, z własnych środków oraz gdy istnieje taka możliwość ze środków pozyskanych z zewnętrznych źródeł finansowania, w tym z Europejskiego Funduszu Społecznego.

9. Podmiot, któremu udzielono akredytacji nie może dyskryminować ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, pochodzenie etniczne, narodowość, orientację seksualną, przekonania polityczne i wyznanie, ani ze względu na przynależność związkową osób, dla których poszukuje zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.

10. Minister właściwy do spraw pracy prowadzi rejestr podmiotów uprawnionych do prowadzenia na terenie Rzeczypospolitej Polskiej pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES, który jest jawny i może być prowadzony w formie dokumentu elektronicznego.

11. Minister właściwy do spraw pracy przetwarza dane o podmiotach, którym udzielona została akredytacja.

12. Minister właściwy do spraw pracy wypowiada umowę akredytacyjną ze skutkiem natychmiastowym na wniosek wojewody, państwowej inspekcji pracy lub marszałka województwa, którzy w wyniku kontroli stwierdzili naruszenie przez podmiot, któremu udzielona została akredytacja przepisów ustawy lub umowy akredytacyjnej, a podmiot ten nie usunął tych naruszeń w wyznaczonym terminie.

13. Wypowiedzenie umowy akredytacyjnej, o którym mowa w ust. 12 jest ostateczne.

14. Umowa akredytacyjna wygasa po zakończeniu okresu na jaki została zawarta lub z datą jej wypowiedzenia przez ministra właściwego do spraw pracy lub podmiot, któremu udzielono akredytacji.

15. Wygaśnięcie umowy akredytacyjnej skutkuje wykreśleniem z rejestru, o którym mowa w ust. 10.”;

5) w art. 8

a) w ust. 1:

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) realizacja zadań związanych z KFS, a w szczególności podział środków KFS pomiędzy powiatowe urzędy pracy, z uwzględnieniem priorytetów określonych przez ministra właściwego do spraw pracy w porozumieniu z Radą Rynku Pracy;”;

– pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) opracowywanie badań i analiz rynku pracy, w tym prowadzenie monitoringu zawodów deficytowych i nadwyżkowych oraz badanie zapotrzebowania na pracę w celu podniesienia efektywności prowadzonych działań na rzecz wzrostu i promocji zatrudnienia;

4) współdziałanie z wojewódzką radą rynku pracy w określaniu i realizacji regionalnej polityki rynku pracy i rozwoju zasobów ludzkich;”;

– w pkt 6 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) inicjowanie i realizowanie badań i analiz wykorzystywanych w realizowanych przez urzędy pracy działaniach;”;

– po pkt 7 dodaje się pkt 7a i 7b w brzmieniu:

„7a) inicjowanie programów regionalnych i ich realizowanie w porozumieniu z powiatowymi urzędami pracy;

7b) zlecanie usług aktywizacyjnych;”;

– pkt 8:

– – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„realizowanie zadań wynikających z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, oraz państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, w szczególności;”;

– – lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) wydawanie decyzji w sprawach wymienionych w art. 8a;”;

– w pkt 9 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) wspieranie, koordynowanie i realizację zadań sieci EURES na terenie województwa, we współpracy z ministrem właściwym do spraw pracy, samorządami powiatowymi oraz innymi uprawnionymi podmiotami;”;

– pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) koordynowanie oraz świadczenie usług poradnictwa zawodowego w publicznych służbach zatrudnienia na terenie województwa;”;

– pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) coroczne określanie, w terminie do dnia 30 kwietnia, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiej rady rynku pracy, na podstawie klasyfikacji zawodów i specjalności, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 7 lit. b oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty

(Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.²¹), wykazu zawodów, w których za przygotowanie zawodowe młodocianych pracowników może być dokonywana refundacja, o której mowa w art. 12 ust. 6, przy uwzględnieniu zapotrzebowania na kwalifikacje i umiejętności na rynku pracy; wykaz zawodów podlega ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym;”,

– po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:

„16a) współpraca ze szkołami wyższymi w zakresie wsparcia młodzieży akademickiej i absolwentów szkół wyższych w wejściu na rynek pracy;”,

– po pkt 17 dodaje się pkt 17a i 17b w brzmieniu:

„17a) przetwarzanie informacji o bezrobotnych, poszukujących pracy, osobach niezarejestrowanych korzystających z pomocy określonej w ustawie i cudzoziemcach poszukujących pracy lub wykonywaniu przez nich pracy;

17b) udostępnianie informacji o bezrobotnych, poszukujących pracy, osobach niezarejestrowanych korzystających z pomocy określonej w ustawie i cudzoziemcach poszukujących pracy publicznym służbom zatrudnienia lub innym podmiotom realizującym zadania na podstawie ustawy lub odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny, w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań lub podmiotom prowadzącym badania i analizy rynku pracy;”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W postępowaniu administracyjnym w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 8 lit. c właściwość miejscową marszałka województwa ustala się w oparciu o miejsce ostatniej rejestracji bezrobotnego lub poszukującego pracy w powiatowym urzędzie pracy.”,

²¹) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1705, z 2010 r. Nr 44, poz. 250, Nr 54, poz. 320, Nr 127, poz. 857 i Nr 148, poz. 991, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 139, poz. 814, Nr 149, poz. 887 i Nr 205, poz. 1206, z 2012 r. poz. 941, 979 oraz z 2013 r. poz. 87.

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Marszałek województwa powołuje dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy wyłonionego w drodze konkursu spośród osób posiadających wykształcenie wyższe oraz co najmniej 3-letni staż pracy w publicznych służbach zatrudnienia lub co najmniej 5-letni staż pracy w innych instytucjach rynku pracy. Marszałek województwa odwołuje dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy po uzyskaniu opinii wojewódzkiej rady rynku pracy. Opinia wojewódzkiej rady rynku pracy nie jest wymagana w przypadkach, o których mowa w art. 52 i 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks prac (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.³⁾), oraz w przypadku odwołania dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy na jego wniosek.”,

d) w ust. 8:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W ramach wojewódzkiego urzędu pracy funkcjonuje co najmniej jedno centrum informacji i planowania kariery zawodowej będące wyspecjalizowaną komórką organizacyjną, która w szczególności:”,

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) wspomaga powiatowe urzędy pracy w prowadzeniu poradnictwa zawodowego przez świadczenie wyspecjalizowanych usług w zakresie planowania kariery zawodowej na rzecz bezrobotnych i poszukujących pracy, w tym świadczy usługę poradnictwa na odległość z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 182, poz. 1228, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655 i Nr 254, poz. 1700, z 2011 r. Nr 36, poz. 181, Nr 63, poz. 322, Nr 80, poz. 432, Nr 144, poz. 855, Nr 149, poz. 887 i Nr 232, poz. 1378, z 2012 r. poz. 908, 1110 oraz z 2013 r. poz. 2 i 675.

2) we współpracy z powiatowymi urzędami pracy opracowuje, aktualizuje i upowszechnia informacje zawodowe, w szczególności w powiatowych urzędach pracy na terenie województwa;”;

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) we współpracy z akademickimi biurami karier opracowuje, aktualizuje i upowszechnia informacje zawodowe, w szczególności w akademickich biurach karier i powiatowych urzędach pracy na terenie województwa;”;

– uchyla się pkt 3 i 5,

– pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) świadczą poradnictwo zawodowe na rzecz pracodawców oraz ich pracowników wspomagając powiatowe urzędy pracy w tym zakresie;

8) udzielają informacji o możliwościach i zakresie pomocy świadczonej przez urzędy pracy w ramach poradnictwa zawodowego;”;

– w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) realizuje działania o charakterze metodyczno-szkoleniowym w zakresie usług rynku pracy dla pracowników wojewódzkiego i powiatowych urzędów pracy.”;

e) po ust. 8a dodaje się ust. 8b w brzmieniu:

„8a. Wojewódzka rada rynku pracy wyraża opinię dotyczącą potrzeby zwiększenia lub likwidacji centrum informacji i planowania kariery zawodowej.”;

6) po art. 8 dodaje się art. 8a i 8b w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. W sprawach dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, oraz państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, marszałek województwa rozstrzyga w drodze decyzji, z zastrzeżeniem art. 8b, o przyznaniu

albo odmowie przyznania prawa do zasiłku dla bezrobotnych, jeżeli okres ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek spełniony przez bezrobotnego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c, lub państwie, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła odpowiednią dwustronną umowę międzynarodową, ma wpływ na nabycie, wysokość lub okres pobierania zasiłku;

2. W sprawach dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, marszałek województwa stwierdza zachowanie prawa do zasiłku dla bezrobotnych nabytego w Rzeczypospolitej Polskiej przez bezrobotnego udającego się do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa określonego w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c, w drodze wydania odpowiedniego dokumentu, określonego w odpowiednich przepisach prawa Unii Europejskiej.

3. W sprawach dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, marszałek województwa rozstrzyga w drodze decyzji o odmowie stwierdzenia zachowania prawa do zasiłku dla bezrobotnych nabytego w Rzeczypospolitej Polskiej przez bezrobotnego udającego się do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa określonego w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c.

4. Marszałek województwa rozstrzyga w drodze decyzji w innych sprawach dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, oraz państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, jeżeli podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi przepis prawa Unii Europejskiej lub przepis odpowiedniej umowy międzynarodowej.

Art. 8b. 1. W przypadku gdy bezrobotny spełnia warunki do nabycia zasiłku określone w art. 71, a okresy jego ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek spełnione w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c, mogą mieć wpływ jedynie na wysokość lub okres pobierania zasiłku, starosta powiatu wydaje

decyzję na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 14 lit. b, z uwzględnieniem jedynie okresów wymienionych w art. 71 ust. 1 i 2.

2. Po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, starosta powiatu przekazuje sprawę do marszałka województwa w celu ustalenia, czy okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek spełnione przez bezrobotnego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c, mają wpływ na wysokość lub okres pobierania zasiłku.

3. W przypadku ustalenia, że okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek spełnione przez bezrobotnego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c, mają wpływ na wysokość lub okres pobierania zasiłku, marszałek województwa wydaje decyzję na podstawie art. 8a ust. 1.

4. Wydanie przez marszałka województwa decyzji, o której mowa w ust. 3, oznacza uchYLENIE i zastąpienie decyzji starosty powiatu wydanej na mocy ust. 1.

5. W przypadku ustalenia, że okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek spełnione przez bezrobotnego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c, nie mają wpływu na wysokość lub okres pobierania zasiłku, marszałek województwa umarza prowadzone postępowanie administracyjne.”;

7) w art. 9:

a) w ust. 1:

– pkt 3 i 3a otrzymują brzmienie:

„3) udzielanie pomocy bezrobotnym i poszukującym pracy w znalezieniu pracy przez pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe;

3a) udzielanie pomocy pracodawcom w pozyskiwaniu pracowników przez pośrednictwo pracy oraz poradnictwo zawodowe;”;

– po pkt 3a dodaje się pkt 3b i 3c w brzmieniu:

„3b) kierowanie bezrobotnych do dostawcy usług, któremu marszałek województwa zlecił wykonanie usług aktywizacyjnych;

3c) realizacja zadań związanych z KFS w szczególności udzielanie pomocy pracodawcom poprzez finansowanie kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawcy;”,

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) określanie profili pomocy dla bezrobotnych;”,

– uchyla się pkt 7,

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) opracowywanie badań, analiz i sprawozdań, w tym prowadzenie monitoringu zawodów deficytowych i nadwyżkowych, oraz dokonywanie ocen dotyczących rynku pracy na potrzeby powiatowej rady rynku pracy oraz organów zatrudnienia;”,

– pkt 12 i 12a otrzymują brzmienie:

„12) współpraca z gminami w zakresie upowszechniania ofert pracy, upowszechniania informacji o usługach poradnictwa zawodowego, szkoleniach, przygotowaniu zawodowym dorosłych, stażach, organizacji robót publicznych, prac społecznie użytecznych, realizacji Programu Aktywizacja i Integracja oraz zatrudnienia socjalnego na podstawie odrębnych przepisów;

12a) współpraca z wojewódzkimi urzędami pracy w zakresie świadczenia podstawowych usług rynku pracy, w tym w opracowywaniu i aktualizacji informacji zawodowych;”,

– w pkt 16 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) realizowanie zadań sieci EURES we współpracy z ministrem właściwym do spraw pracy, samorządami województw oraz innymi uprawnionymi podmiotami;”,

– po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

„17a) realizacja zadań związanych z podejmowaniem przez cudzoziemców pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”,

- po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu:
„20a) inicjowanie i realizowanie badań i analiz wykorzystywanych w realizowanych przez urzędy pracy działaniach;”
- po pkt 21 dodaje się pkt 21a w brzmieniu:
„21a) realizowanie programów regionalnych na podstawie porozumienia zawartego z wojewódzkim urzędem pracy;”
- pkt 22 otrzymuje brzmienie:
„22) przetwarzanie informacji o bezrobotnych, poszukujących pracy, osobach niezarejestrowanych korzystających z pomocy określonej w ustawie i cudzoziemcach poszukujących pracy lub wykonywaniu przez nich pracy;”
- po pkt 22 dodaje się pkt 22a w brzmieniu:
„22a) udostępnianie informacji o bezrobotnych, poszukujących pracy, osobach niezarejestrowanych korzystających z pomocy określonej w ustawie i cudzoziemcach poszukujących pracy publicznym służbom zatrudnienia lub innym podmiotom realizującym zadania na podstawie ustawy lub odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny, w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań lub podmiotom prowadzącym badania i analizy rynku pracy;”

b) po ust. 2a² dodaje się ust. 2a³-2a⁹ w brzmieniu:

„2a³. W celu wsparcia samorządów powiatowych w uzyskiwaniu lepszej efektywności działań na rzecz aktywizacji bezrobotnych, minister właściwy do spraw pracy w latach 2014-2017 przekazuje samorządom powiatowym środki Funduszu Pracy na finansowanie kosztów o których mowa w ust. 2a⁴ i 2a⁵.

2a⁴. Minister właściwy do spraw pracy w latach 2014-2017 przekazuje samorządom powiatowym z Funduszu Pracy 5% kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej na rok poprzedni na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, o których mowa w art. 109 ust. 2, z wyłączeniem kwot przyznanych z rezerwy dysponenta Funduszu Pracy, z przeznaczeniem na finansowanie kosztów

wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowego urzędu pracy pełniących funkcje doradców klienta.

2a⁵. Minister właściwy do spraw pracy w latach 2014-2017 prześle samorządom powiatowym 2% kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej na rok poprzedni na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, o których mowa w art. 109 ust. 2, z wyłączeniem kwot przyznanych z rezerwy dysponenta Funduszu Pracy, z przeznaczeniem na finansowanie kosztów nagród oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowego urzędu pracy pełniących funkcje doradców klienta oraz kadry kierowniczej, z zastrzeżeniem ust. 2a⁶ i 2a⁷.

2a⁶. Kwota środków, o której mowa w ust. 2a⁵, w roku 2014 przekazywana jest samorządom powiatowym na wniosek starosty, składany za pośrednictwem marszałka województwa w terminie do dnia 31 sierpnia danego roku kalendarzowego, zawierający potwierdzenie spełnienia przez powiatowy urząd pracy 2 z 3 następujących warunków:

- 1) osiągnięcia, na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, wskaźnika procentowego udziału pracowników powiatowego urzędu pracy pełniących funkcje doradców klienta w całkowitym zatrudnieniu na poziomie wyższym niż 5 punktów procentowych poniżej średniego procentowego wskaźnika udziału pracowników uzyskanego we wszystkich powiatowych urzędach pracy albo osiągnięcie wskaźnika liczby osób bezrobotnych przypadających na 1 pracownika powiatowego urzędu pracy pełniącego funkcje doradcy klienta na poziomie niższym niż 15% powyżej średniego wskaźnika liczby osób bezrobotnych uzyskanego we wszystkich powiatowych urzędach pracy;
- 2) osiągnięcia, w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku, efektywności zatrudnieniowej podstawowych form aktywizacji zawodowej, o której mowa w art. 4 ust. 1b pkt 2 lit. a, na poziomie wyższym niż 2 punkty procentowe poniżej średniej efektywności zatrudnieniowej podstawowych form aktywizacji zawodowej uzyskanej we wszystkich powiatowych urzędach pracy;
- 3) osiągnięcia, w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku, efektywności kosztowej podstawowych form aktywizacji zawodowej, o której mowa w art. 4 ust. 1b pkt 2 lit. b, na poziomie niższym niż 15% powyżej średniej efektywności kosztowej podstawowych form aktywizacji zawodowej uzyskanej

we wszystkich powiatowych urzędach pracy.

2a⁷. Kwota środków, o której mowa w ust. 2a⁵, w latach 2015-2017 przekazywana jest samorządom powiatowym na wniosek starosty, składany za pośrednictwem marszałka województwa w terminie do dnia 31 sierpnia danego roku kalendarzowego, zawierający potwierdzenie spełnienia przez powiatowy urząd pracy 2 z 3 następujących warunków:

1) osiągnięcia, na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, wskaźnika procentowego udziału pracowników powiatowego urzędu pracy pełniących funkcje doradców klienta w całkowitym zatrudnieniu na poziomie wyższym niż średni procentowy wskaźnik udziału pracowników uzyskany we wszystkich powiatowych urzędach pracy albo osiągnięcie wskaźnika liczby osób bezrobotnych przypadających na 1 pracownika powiatowego urzędu pracy pełniącego funkcje doradcy klienta na poziomie niższym niż średni wskaźnik liczby osób bezrobotnych uzyskany we wszystkich powiatowych urzędach pracy;

2) osiągnięcia, w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku, efektywności zatrudnieniowej podstawowych form aktywizacji zawodowej, o której mowa w art. 4 ust. 1b pkt 2 lit a, na poziomie wyższym niż średnia efektywność zatrudnieniowa podstawowych form aktywizacji zawodowej uzyskana we wszystkich powiatowych urzędach pracy;

3) osiągnięcia, w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku, efektywności kosztowej podstawowych form aktywizacji zawodowej, o której mowa w art. 4 ust. 1b pkt 2 lit. b, na poziomie niższym niż średnia efektywność kosztowa podstawowych form aktywizacji zawodowej uzyskana we wszystkich powiatowych urzędach pracy.

2a⁸. Kwota środków, o której mowa w ust. 2a⁵, nieprzekazana samorządom powiatowym w związku z niespełnieniem wymaganych warunków, o których mowa w ust. 2a⁶-2a⁷, pozostaje w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy z przeznaczeniem dla samorządów powiatowych na finansowanie kosztów nagród specjalnych oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowych urzędów pracy, które uzyskują najlepsze wskaźniki efektywności, o których mowa w art. 4 ust. 1b pkt 2 oraz na finansowanie zadań określonych w ustawie.

2a⁹. Minister właściwy do spraw pracy może określić w drodze rozporządzenia zasady i tryb przyznawania, samorządom powiatowym, środków Funduszu

Pracy, o których mowa w ust. 2a⁸ na finansowanie kosztów nagród specjalnych oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowych urzędów pracy, które uzyskują najlepsze wskaźniki efektywności, o których mowa w art. 4 ust. 1b pkt 2.”,

c) po ust. 2b dodaje się ust. 2b¹ w brzmieniu:

„2b¹. Kwota środków, o której mowa w ust. 2a⁴, przekazywana jest samorządom powiatowym w okresach miesięcznych, w wysokości 1/12 kwoty ustalonej na dany rok.”,

d) po ust. 2d dodaje się ust. 2e w brzmieniu:

„2e. Powiatowy urząd pracy może przekazać dane bezrobotnych i poszukujących pracy publicznym służbom zatrudnienia lub podmiotom, które na ich zlecenie wykonują badania rynku pracy.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Starosta powołuje dyrektora powiatowego urzędu pracy wyłonionego w drodze konkursu spośród osób posiadających wykształcenie wyższe oraz co najmniej 3-letni staż pracy w publicznych służbach zatrudnienia lub co najmniej 5-letni staż pracy w innych instytucjach rynku pracy. Starosta odwołuje dyrektora powiatowego urzędu pracy po uzyskaniu opinii powiatowej rady rynku pracy. Opinia powiatowej rady rynku pracy nie jest wymagana w przypadkach, o których mowa w art. 52 i 53 Kodeksu pracy, oraz w przypadku odwołania dyrektora powiatowego urzędu pracy na jego wniosek.”;

8) w art. 10:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) realizowania przez urzędy pracy usług rynku pracy, o których mowa w art. 35;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) realizacji przez podmioty, którym udzielono akredytacji zobowiązań wynikających z ustawy oraz umowy akredytacyjnej;”;

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) prawidłowości zlecenia realizacji zadań i usług rynku pracy lub zlecenia usług aktywizacyjnych;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewoda, po zasięgnięciu opinii marszałka województwa oraz wojewódzkiej rady rynku pracy, ustala kryteria wydawania zezwoleń na pracę cudzoziemców.”;

9) w art. 12:

a) w ust. 5:

– w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„prowadzą pośrednictwo pracy oraz organizują zatrudnianie dla:”;

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) refundują koszty poniesione przez pracodawcę na wynagrodzenia i składki na ubezpieczenia społeczne młodocianych pracowników, zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego.”;

b) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:

„7a. Ochotnicze Hufce Pracy mogą prowadzić działania mające na celu upowszechnianie informacji o rynku pracy i ofertach pracy, możliwościach i zakresie pomocy określonej w ustawie.

7b. Działania, o których mowa w ust. 7a mogą być realizowane na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw pracy z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych.”;

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb refundowania pracodawcom ze środków Funduszu Pracy wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń, a w szczególności elementy wniosku o zawarcie umowy o refundację, terminy składania i kryteria rozpatrywania wniosku, podmioty uprawnione do zawarcia umowy o refundację, elementy umowy o refundację i wniosku o zwrot poniesionych kosztów przez pracodawcę, mając na względzie zapewnienie młodocianym pracownikom właściwych warunków odbywania przygotowania zawodowego oraz konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy publicznej dla przedsiębiorców z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.”;

10) w art. 14 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zadania, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 2 oraz 7a, są realizowane przez Komendanta Głównego Ochotniczych Hufców Pracy, w szczególności przy pomocy.”;

11) uchyla się art. 18b;

12) w art. 18e w ust. 1 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) w przypadku przedsiębiorcy – numer wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;

6) adres poczty elektronicznej, o ile podmiot taki adres posiada.”;

13) art. 18f otrzymuje brzmienie:

„Art. 18f. 1. Wniosek o wpis do rejestru może być złożony w formie elektronicznej. Wniosek składany w formie elektronicznej zawiera dane

w ustalonym formacie elektronicznym, zawarte we wzorze wniosku, o którym mowa w art. 19k, oraz powinien być opatrzony:

1) bezpiecznym podpisem elektronicznym znakowanym czasem, zgodnie z zasadami określonymi w przepisach o podpisie elektronicznym, albo

2) podpisem potwierdzonym profilem zaufanym za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej, na zasadach określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zaświadczenia i oświadczenia, o których mowa w art. 18h, wniosku, o którym mowa w art. 18m pkt 1 oraz informacji, o których mowa w art. 19e i 19f.”;

14) w art. 18m pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) postawienia przedsiębiorcy w stan likwidacji lub ogłoszenia upadłości;”;

15) w art. 19c dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do podmiotów, o których mowa w art. 18c.”;

16) po art. 19c dodaje się art. 19ca w brzmieniu:

„Art. 19ca. 1. Agencja zatrudnienia oraz podmiot, o którym mowa w art. 18c są obowiązane, przed skierowaniem osoby do pracy za granicą albo pracy tymczasowej, do podmiotu działającego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do przedstawienia jej na piśmie informacji o kosztach, opłatach i innych należnościach, w tym określonych w art. 85 ust. 2 pkt 7, związanych z kierowaniem do pracy oraz podjęciem i wykonywaniem pracy za granicą.

2. W przypadku skierowania za granicę do podmiotu działającego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na staż zawodowy lub praktykę przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;

17) w art. 19f pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) osób skierowanych przez agencję zatrudnienia do wykonywania pracy tymczasowej.”;

18) w art. 19d dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do podmiotów, o których mowa w art. 18c.”;

19) po art. 19g dodaje się art. 19ga w brzmieniu:

„Art. 19ga. Agencja zatrudnienia zobowiązana jest do niezwłocznego zwrócenia osobie, której świadczy lub świadczyła usługi z zakresu agencji zatrudnienia, na jej wniosek, złożonych przez nią oryginałów dokumentów, w szczególności dokumentów potwierdzających posiadane wykształcenie, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe.”;

20) w art. 20 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Instytucja szkoleniowa może ubiegać się o wpis do rejestru instytucji szkoleniowych po złożeniu wniosku o wpis wraz z informacją o:

1) tematyce prowadzonych szkoleń i przygotowania zawodowego dorosłych;

2) kadrze dydaktycznej;

3) bazie lokalowej, jej wyposażeniu i środkach dydaktycznych;

4) metodach oceny jakości szkoleń;

5) liczbie bezrobotnych i poszukujących pracy objętych szkoleniami i przygotowaniem zawodowym w okresie ostatniego roku;

6) udzielonej nieodpłatnie pomocy uczestnikom i absolwentom szkolenia lub przygotowania zawodowego dorosłych polegającej na informowaniu o sytuacji na rynku pracy i zapotrzebowaniu na kwalifikacje.

4. Wojewódzki urząd pracy zawiadamia w postaci papierowej lub elektronicznej instytucję szkoleniową o dokonany wpis do rejestru instytucji szkoleniowych oraz przekazuje tę informację ministrowi właściwemu do spraw pracy.”;

21) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. Polityka rynku pracy realizowana przez władze publiczne opiera się na dialogu i współpracy z partnerami społecznymi, w szczególności w ramach:

- 1) działalności rad rynku pracy;
- 2) partnerstwa lokalnego;
- 3) uzupełniania i rozszerzania oferty usług publicznych służb zatrudnienia przez partnerów społecznych i agencje zatrudnienia.”;

22) uchyla się art. 22 i art. 23;

23) po art. 23 dodaje się art. 23a i art. 23b w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Rada Rynku Pracy jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw pracy w sprawach polityki rynku pracy oraz stanowiącym w zakresie ustalania priorytetów wydatkowania środków rezerwy KFS.

2. Wojewódzkie rady rynku pracy są organami opiniodawczo-doradczymi marszałka województwa w sprawach polityki rynku pracy.

3. Powiatowe rady rynku pracy są organami opiniodawczo-doradczymi starosty w sprawach polityki rynku pracy.

4. Do zakresu działania Rady Rynku Pracy należy w szczególności:

- 1) inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do pełnego i produktywnego zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich;
- 2) opiniowanie projektu Krajowego Planu Działań oraz okresowych sprawozdań z jego realizacji;
- 3) opiniowanie przedłożonych przez ministra właściwego do spraw pracy priorytetów, algorytmu i planu wydatkowania środków KFS;
- 4) ustalanie w układzie branżowym i regionalnym dodatkowych priorytetów wydatkowania środków z rezerwy KFS, o której mowa w art. 109 ust. 2e oraz decydowanie o przeznaczeniu tych środków zgodnie z przyjętymi priorytetami; w przypadku gdy Rada Rynku Pracy nie ustali priorytetów wydatkowania środków z rezerwy KFS lub nie zdecyduje o przeznaczeniu rezerwy KFS w terminie do 30 czerwca danego roku decyzje w tych sprawach podejmuje minister właściwy do spraw pracy;

- 5) opiniowanie rocznych sprawozdań z działalności Funduszu Pracy, a także oceny racjonalności gospodarki środkami tego funduszu;
- 6) realizacja zadań określonych w przepisach o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy;
- 7) opiniowanie projektów ustaw dotyczących promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej.

5. Do zakresu działania wojewódzkich rad rynku pracy należy w szczególności:

- 1) inicjowanie przedsięwzięć zmierzających do pełnego i produktywnego zatrudnienia w województwie;
- 2) ocena racjonalności gospodarki środkami Funduszu Pracy;
- 3) opiniowanie kryteriów podziału środków Funduszu Pracy dla samorządów powiatowych danego województwa na finansowanie programów dotyczących promocji zatrudnienia i finansowanie innych fakultatywnych zadań oraz opiniowanie opracowanych przez wojewódzkie urzędy pracy propozycji przeznaczenia środków Funduszu Pracy będących w dyspozycji samorządu województwa i sprawozdań z ich wykorzystania;
- 4) składanie wniosków i wydawanie opinii w sprawach dotyczących kierunków kształcenia, szkolenia zawodowego oraz zatrudnienia w województwie;
- 5) ocenianie okresowych sprawozdań z działalności wojewódzkich urzędów pracy oraz przedstawianie Radzie Rynku Pracy okresowych sprawozdań i wniosków w sprawach zatrudnienia;
- 6) delegowanie przedstawicieli do komisji konkursowej w liczbie równej co najmniej połowie składu komisji dokonującej wyboru kandydata na stanowisko dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy;
- 7) opiniowanie wniosków o odwołanie lub wnioskowanie o odwołanie dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy;
- 8) opiniowanie wojewódzkich kryteriów wydawania zezwoleń na pracę cudzoziemców;
- 9) współpraca z wojewódzkimi komisjami dialogu społecznego w szczególności w zakresie inicjowania programów i partnerstwa na rzecz wzrostu zatrudnienia i rozwoju rynku pracy.

6. Do zakresu działania powiatowych rad rynku pracy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 5.

7. Powiatowe rady rynku pracy opiniują:

1) celowość realizacji programów specjalnych, biorąc pod uwagę w szczególności:

- a) liczbę osób objętych programem, kryteria doboru tych osób,
- b) zakładane rezultaty programu specjalnego, z podaniem mierników i trybu dokonania oceny,
- c) koszty realizacji programu specjalnego, w tym poszczególnych przedsięwzięć;

2) proponowane przez starostę zmiany realizacji programów specjalnych;

3) celowość realizacji Programu Aktywizacja i Integracja, biorąc pod uwagę w szczególności:

- a) kryteria doboru bezrobotnych,
- b) zakładane efekty realizacji Programu Aktywizacja i Integracja.

Art. 23b. 1. W skład Rady Rynku Pracy wchodzi osoby powoływane przez ministra właściwego do spraw pracy spośród przedstawicieli wszystkich organizacji związkowych i organizacji pracodawców reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej „ustawą o Trójstronnej Komisji”.

2. W skład wojewódzkiej rady rynku pracy wchodzi osoby powoływane przez marszałka województwa spośród działających na terenie województwa:

- 1) wojewódzkich struktur każdej organizacji związkowej reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji;
- 2) wojewódzkich struktur każdej organizacji pracodawców reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji;
- 3) osoba odpowiedzialna za finanse w województwie.

3. W skład powiatowej rady rynku pracy wchodzi osoby powoływane przez starostę spośród działających na terenie powiatu:

- 1) terenowych struktur każdej reprezentatywnej organizacji związkowej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji;
- 2) terenowych struktur każdej reprezentatywnej organizacji pracodawców w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji;

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1793 i 1800, z 2002 r. Nr 10, poz. 89 i Nr 240, poz. 2056, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2009 r. Nr 219, poz. 1707.

- 3) osoba odpowiedzialna za finanse w powiecie.
4. Członków Rady Rynku Pracy powołuje się spośród kandydatów zgłoszonych przez organy i organizacje, o których mowa odpowiednio w ust. 1-3.
5. Minister właściwy do spraw pracy, marszałek województwa i starosta może powoływać w skład rad po trzech przedstawicieli nauki o szczególnej wiedzy i autorytecie w obszarze działania tych rad.
6. W przypadku gdy powiatowy urząd pracy realizuje zadania z zakresu promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej na obszarze przekraczającym granice powiatu, tworzy się jedną powiatową radę rynku pracy, która jest powoływana przez prezydenta miasta na prawach powiatu lub starostę sprawującego zwierzchnictwo nad powiatowym urzędem pracy w porozumieniu z prezydentem miasta na prawach powiatu lub starostą powiatu dotującego.
7. Członek rady rynku pracy może zostać odwołany:
 - 1) na wniosek organu lub organizacji, które zgłosiły jego kandydaturę na członka rady;
 - 2) z inicjatywy odpowiednio ministra właściwego do spraw pracy, marszałka województwa oraz starosty, po zasięgnięciu opinii organu lub organizacji, które zgłosiły jego kandydaturę na członka rady.
8. Kadencja rad rynku pracy trwa 4 lata.
9. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, organizację oraz tryb działania rad rynku pracy, a także warunki, na jakich mogą uczestniczyć w posiedzeniach rad zatrudnienia przedstawiciele organów, organizacji i instytucji niereprezentowanych w radach, oraz tryb finansowania kosztów szkoleń członków rad, mając na względzie zapewnienie efektywnego dialogu społecznego.
10. Pracodawca jest obowiązany zwolnić pracownika od pracy w celu wzięcia udziału w posiedzeniach rady rynku pracy. Za czas zwolnienia pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia ustalonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy.
11. Na wniosek członków rady rynku pracy zamieszkałych poza miejscem obrad rady koszty przejazdów są refundowane ze środków Funduszu Pracy odpowiednio przez ministra właściwego do spraw pracy, marszałka województwa albo starostę, w wysokości i na zasadach określonych w przepisach odrębnych dla pracownika

zatrudnionego w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.”;

24) w art. 24 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Marszałek województwa lub starosta przy zleceniu usług rynku pracy, o których mowa w art. 35 ust. 1, zapewnia ich realizację zgodnie z warunkami, trybem i sposobami realizacji usług rynku pracy.”;

25) w art. 33:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2d w brzmieniu:

„2a. Powiatowy urząd pracy niezwłocznie po rejestracji bezrobotnego określa dla niego profil pomocy uwzględniając jego oddalenie od rynku pracy i gotowość do powrotu na rynek pracy.

2b. Przy określaniu profilu pomocy, o którym mowa w ust. 2a, powiatowy urząd pracy stosuje narzędzia lub metody rekomendowane przez ministra właściwego do spraw pracy.

2c. Oświadczenia bezrobotnego i poszukującego pracy albo innej osoby uprawnionej do świadczeń określonych w ustawie, związane z nabyciem i posiadaniem statusu lub prawa do tych świadczeń, składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

2d. Zarejestrowanie bezrobotnego w urzędzie pracy wyłącza możliwość rejestracji w tym samym urzędzie pracy jako poszukujący pracy oraz posiadania takiego statusu przez okres posiadania statusu bezrobotnego.”,

b) w ust. 4 :

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) nie wyraził zgody na określenie profilu pomocy;”,

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) odmówił bez uzasadnionej przyczyny udziału w działaniach realizowanych przez powiatowy urząd pracy lub przez inne podmioty na jego zlecenie w ramach Programu Aktywizacja i Integracja, o którym mowa art. 62a; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje na okres wskazany w pkt 3;”;

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) z własnej winy przerwał szkolenie, staż, realizację indywidualnego planu działania lub wykonywanie prac, o których mowa w art. 73a, lub inną formę pomocy określoną w ustawie; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia przerwania na okres wskazany w pkt 3;”;

– w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) z własnej winy przerwał udział w działaniach w ramach Programu Aktywizacja i Integracja, o którym mowa w art. 62a, realizowanych przez powiatowy urząd pracy lub przez inne podmioty na jego zlecenie; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje na okres wskazany w pkt 3.”;

c) w ust. 4a:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) złożył wniosek o rezygnację z pomocy określonej w ustawie świadczonej przez powiatowy urząd pracy, z zastrzeżeniem ust. 4h.”;

– w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) pobierał w Rzeczypospolitej Polskiej, na zasadach określonych przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, zasiłek dla bezrobotnych nabyty w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie określonym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c, oraz:

a) opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub

b) został pozbawiony tego zasiłku przez właściwą instytucję tego państwa.”;

d) w ust. 4b:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Pozbawienie statusu poszukującego pracy z powodów, o których mowa w ust. 4a pkt 1-4, następuje na okres 120 dni odpowiednio:”;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) od następnego dnia po dniu zaistnienia zdarzenia, o którym mowa w ust. 4a pkt 3.”;

e) po ust. 4b dodaje się ust. 4ba w brzmieniu:

„4ba. Pozbawienie statusu poszukującego pracy z powodów, o których mowa w ust. 4a pkt 5, następuje od dnia zaistnienia zdarzenia, o którym mowa w tym przepisie.”;

f) po ust. 4c dodaje się ust. 4ca w brzmieniu:

„4ca. Decyzji o pozbawieniu statusu bezrobotnego oraz decyzji o pozbawieniu statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku dla bezrobotnych nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”;

g) po ust. 4f dodaje się ust. 4g i 4h w brzmieniu:

„4g. Podstawy pozbawienia statusu bezrobotnego wymienione w ust. 4 pkt 3, 7, 8 i 11 są sumowane dla określenia okresu na jaki następuje pozbawienie statusu bezrobotnego.

4h. Wniosek o rezygnację, o którym mowa w ust. 4a pkt 4, nie może zostać złożony przez poszukującego pracy po wyznaczeniu terminu stawiennictwa w urzędzie pracy zgodnie z ust. 4a pkt 3 lub po skierowaniu na przygotowanie zawodowe dorosłych, szkolenie, studia podyplomowe, o których mowa w art. 42a, do uczestnictwa w programie specjalnym oraz indywidualnym planie działania.”;

h) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Informacje dotyczące bezrobotnych, poszukujących pracy, osób niezarejestrowanych korzystających z pomocy określonej w ustawie i cudzoziemców poszukujących pracy są przetwarzane przez powiatowe urzędy

pracy w szczególności z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych i dokumentów elektronicznych.

7. Informacje, o których mowa w ust. 6, są udostępniane publicznym służbom zatrudnienia lub innym podmiotom, w szczególności jednostkom organizacyjnym pomocy społecznej oraz jednostkom obsługującym świadczenia rodzinne, realizującym zadania na podstawie ustawy lub odrębnych przepisów, w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań lub podmiotom prowadzącym badania i analizy rynku pracy.”,

i) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Informacje, o których mowa w ust. 6, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie mogą być pozyskiwane przez powiatowe urzędy pracy z publicznych służb zatrudnienia lub innych podmiotów, w szczególności jednostek organizacyjnych pomocy społecznej oraz jednostek obsługujących świadczenia rodzinne, realizujących zadania na podstawie odrębnych przepisów lub ustawy albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny.”,

j) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

8. Informacje, o których mowa w ust. 6, są przetwarzane z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych, jeżeli powiatowy urząd pracy oraz inny podmiot, realizujący zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia, spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada urządzenia umożliwiające identyfikację osoby uzyskującej informacje w systemie oraz zakresu, daty i celu ich uzyskania;
- 2) posiada zabezpieczenia uniemożliwiające wykorzystanie informacji niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) dostęp do danych osobowych jest nadzorowany i rejestrowany zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.”,

k) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W przypadku braku możliwości udostępnienia, pozyskania lub wymiany informacji, o których mowa w ust. 6, na zasadach określonych w ust. 8, są one udostępniane w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania

publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235) na podstawie wniosku złożonego w szczególności w formie dokumentu elektronicznego.”;

26) w art. 34:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) świadczą usługę poradnictwa zawodowego;”;

b) uchyla się pkt 2;

27) w art. 34a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Powiatowy urząd pracy, udzielając pomocy określonej w ustawie, przygotowuje indywidualny plan działania dostosowany do profilu pomocy dla bezrobotnego.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Powiatowy urząd pracy, udzielając pomocy określonej w ustawie, może przygotować indywidualny plan działania dla poszukującego pracy.”;

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Indywidualny plan działania jest przygotowywany przez doradcę klienta, przy udziale bezrobotnego lub poszukującego pracy i zawiera w szczególności:

1) działania możliwe do zastosowania przez urząd pracy w ramach pomocy określonej w ustawie;

2) działania planowane do samodzielnej realizacji przez bezrobotnego lub poszukującego pracy w celu poszukiwania pracy;

3) planowane terminy realizacji poszczególnych działań;

4) formy, planowaną liczbę i terminy kontaktów z doradcą klienta lub innym pracownikiem urzędu pracy;

5) termin i warunki zakończenia realizacji indywidualnego planu działania.

3. Przygotowanie indywidualnego planu działania następuje nie później niż w ciągu 30 dni od dnia określenia profilu pomocy dla bezrobotnego.”;

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Powiatowy urząd pracy może skierować bezrobotnego do centrum informacji i planowania kariery zawodowej lub do innej instytucji rynku pracy w celu dokonania diagnozy problemów bezrobotnego na rynku pracy i pomocy w planowaniu kariery zawodowej.

3b. Indywidualny plan działania może być modyfikowany stosownie do zmieniającej się sytuacji bezrobotnego lub poszukującego pracy.”,

e) uchyla się ust. 4 i 5,

f) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, tryb określania profilu pomocy dla bezrobotnego oraz sposoby postępowania w ramach określonego profilu pomocy, w celu przywrócenia bezrobotnego na rynek pracy mając na uwadze jego oddalenie od rynku pracy i gotowość do powrotu na rynek pracy oraz racjonalne wydatkowania środków publicznych.”;

28) w art. 35 :

a) w ust. 1:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) poradnictwo zawodowe”;

– uchyla się pkt 4,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki oraz tryb i sposoby prowadzenia przez urzędy pracy usług rynku pracy, uwzględniając zakres usług oraz konieczność zapewnienia respektowania praw osób korzystających z usług, mając na uwadze ujednoczenie usług rynku pracy realizowanych przez urzędy pracy oraz

konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy publicznej dla przedsiębiorców z warunkami jej dopuszczalności.”;

29) w art. 36:

a) uchyla się ust. 3a,

b) po ust. 3b dodaje się ust. 3c i 3d w brzmieniu:

„3c. Pośrednictwo pracy związane ze swobodnym przepływem pracowników na terenie państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c:

1) powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy oraz Ochotnicze Hufce Pracy realizują wyłącznie przez sieć EURES;

2) podmioty, o których mowa w art. 5a ust. 3 mogą realizować w ramach sieci EURES po uzyskaniu akredytacji.

3d. Pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES obejmuje również usługi określone w przepisach Unii Europejskiej.”,

c) po ust. 5g dodaje się ust. 5h-5m w brzmieniu:

„5h. Pracodawca będący władzą publiczną lub innym podmiotem wykonującym zadania publiczne, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.⁵¹⁾), jest obowiązany zgłosić informację o naborze na wolne stanowisko pracy, lub konkursie do powiatowego urzędu pracy, właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy albo miejsce wykonywania pracy.

5i. Informacja o wolnym stanowisku pracy lub konkursie na wyższe stanowisko w służbie cywilnej zgłaszana jest przez pracodawcę, o którym mowa w ust. 5h, niezwłocznie po umieszczeniu ogłoszenia o poszukiwaniu pracownika na wolne stanowisko pracy lub konkursie w Biuletynie Informacji Publicznej tego pracodawcy. Zgłoszenie informacji następuje

⁵¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 204, poz. 1195 oraz z 2012 r. poz. 473 i 908.

z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego przez ministra właściwego do spraw pracy.

5j. Przepisy ust. 5i stosuje się odpowiednio do stanowisk, nie będących stanowiskami urzędniczymi w rozumieniu przepisów o pracownikach samorządowych oraz stanowisk, które nie wchodzą w skład korpusu służby cywilnej w rozumieniu przepisów o służbie cywilnej.

5k. Przepisów ust. 5i nie stosuje się do pracodawców umieszczających ogłoszenia o wolnych stanowiskach pracy i naborach na wyższe stanowiska w służbie cywilnej w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, o którym mowa w przepisach dotyczących służby cywilnej.

5l. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów udostępnia ministrowi właściwemu do spraw pracy ogłoszenia o wolnych stanowiskach pracy i naborach na wyższe stanowiska w służbie cywilnej zamieszczanych w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

5m. Powiatowy urząd pracy upowszechnia w internetowej bazie prowadzonej przez ministra właściwego do spraw pracy informacje o wolnych stanowiskach pracy lub naborach na wyższe stanowiska w służbie cywilnej u pracodawców, o których mowa w ust. 5h.”;

30) w art. 38:

a) w ust. 1:

– w pkt 1:

– – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„bezrobotnym i poszukującym pracy pomocy w wyborze odpowiedniego zawodu lub miejsca pracy oraz w planowaniu rozwoju kariery zawodowej, a także na przygotowywaniu do lepszego radzenia sobie w poszukiwaniu i podejmowaniu pracy, w szczególności na:”;

– – lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) udzielaniu informacji o zawodach, rynku pracy, możliwościach szkolenia i kształcenia, umiejętnościach niezbędnych przy aktywnym poszukiwaniu pracy i samozatrudnieniu,

b) udzielaniu porad z wykorzystaniem standaryzowanych metod ułatwiających wybór zawodu, zmianę kwalifikacji, podjęcie lub zmianę pracy, w tym badaniu kompetencji, zainteresowań i uzdolnień zawodowych,”

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) W ramach poradnictwa zawodowego są inicjowane, organizowane i prowadzone szkolenia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy;”

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dostępności;”

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Poradnictwo zawodowe świadczone jest w formie porady indywidualnej lub grupowej.”;

31) w art. 39 uchyla się ust. 1-5;

32) art. 39a i art. 39b otrzymują brzmienie:

„Art. 39a. Z usług rynku pracy, o których mowa w art. 36, z zastrzeżeniem art. 36 ust. 5b oraz w art. 38 ust. 1 pkt 1 lit. a mogą korzystać osoby niezarejestrowane w powiatowym urzędzie pracy.

Art. 39b. Z usług rynku pracy świadczonych przez wojewódzki urząd pracy, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 1 lit. a, b oraz d, mogą korzystać osoby powyżej 18 roku życia niezarejestrowane w powiatowym urzędzie pracy.”;

33) w art. 40 po ust. 2d dodaje się ust. 2e i 2f w brzmieniu:

„2e. Starosta może organizować szkolenie bezrobotnych na podstawie trójstronnych umów szkoleniowych, zawieranych pomiędzy starostą, pracodawcą i instytucją szkoleniową. W umowie szkoleniowej określany jest w szczególności zakres umiejętności i kwalifikacji wymaganych przez pracodawcę, będący

podstawą przygotowania przez instytucję szkoleniową programu kształcenia oraz zobowiązanie pracodawcy do zatrudnienia bezrobotnego po odbytym szkoleniu.

2f. Koszt szkolenia, o którym mowa w ust. 2e stanowi pomoc publiczną udzielaną na zasadach pomocy de minimis.”;

34) w art. 44 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) finansowanie kosztów przejazdu do pracodawcy zgłaszającego ofertę pracy lub do miejsca pracy, odbywania stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub odbywania zajęć w zakresie poradnictwa zawodowego w związku ze skierowaniem przez powiatowy urząd pracy;”;

35) w art. 45 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) na podstawie skierowania powiatowego urzędu pracy podjęła zatrudnienie lub inną pracę zarobkową, przygotowanie zawodowe dorosłych, staż lub została skierowana na zajęcia z zakresu poradnictwa zawodowego i dojeżdża do tych miejsc;”;

36) w art. 46:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niepubliczne przedszkole, niepubliczna szkoła i producent rolny, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, jest obowiązany dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania starosty, otrzymanych środków wraz z odsetkami, jeżeli zatrudniał na utworzonym stanowisku pracy skierowanego lub skierowanych bezrobotnych w pełnym wymiarze czasu pracy łącznie przez okres krótszy niż 24 miesiące albo naruszył inne warunki umowy o refundację.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoba, która otrzymała z Funduszu Pracy jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej,

jest obowiązana dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania starosty, otrzymanych środków wraz z odsetkami, jeżeli prowadziła działalność gospodarczą lub była członkiem spółdzielni socjalnej przez okres krótszy niż 12 miesięcy albo naruszone zostały inne warunki umowy dotyczące przyznania tych środków.”;

37) w art. 48 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Dodatek aktywizacyjny nie przysługuje za okres przebywania na urlopie bezpłatnym.”;

38) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. Osobom będącym w szczególnej sytuacji na rynku pracy:

- 1) bezrobotnym do 30 roku życia,
 - 2) bezrobotnym długotrwale,
 - 3) bezrobotnym powyżej 50 roku życia,
 - 4) bezrobotnym korzystającym z pomocy społecznej,
 - 5) bezrobotnym posiadającym dzieci do 6 roku życia lub dzieci niepełnosprawne do 18 roku życia,
 - 6) bezrobotnym niepełnosprawnym
- przysługuje pierwszeństwo w skierowaniu do udziału w programach specjalnych.”;

39) w art. 50:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bezrobotnym, o których mowa w art. 49 pkt 1, 3 i 6, powiatowy urząd pracy w okresie do 4 miesięcy od dnia rejestracji powinien przedstawić propozycję zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, szkolenia, stażu, odbycia przygotowania zawodowego dorosłych lub zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych albo innej formy pomocy określonej w ustawie.”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Bezrobotnym korzystającym ze świadczeń pomocy społecznej, powiatowy urząd pracy w okresie 6 miesięcy od dnia utraty prawa do zasiłku z powodu upływu okresu jego pobierania, a w przypadku bezrobotnych bez prawa do zasiłku w okresie 6 miesięcy od dnia rejestracji.”;

40) w art. 51 ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

„1. Starosta zwraca pracodawcy, który zatrudnił w ramach prac interwencyjnych na okres do 6 miesięcy skierowanych bezrobotnych, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz kwoty zasiłku określonej w art. 72 ust. 1, obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.

2. Starosta zwraca pracodawcy, który zatrudnił w ramach prac interwencyjnych co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy na okres do 6 miesięcy skierowanych bezrobotnych, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia za każdą osobę bezrobotną.

3. Starosta może dokonywać, w zakresie i na zasadach określonych w ust. 1, zwrotu poniesionych przez pracodawcę kosztów z tytułu zatrudnienia na okres do 12 miesięcy skierowanych bezrobotnych, w ramach prac interwencyjnych, w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak minimalnego wynagrodzenia za pracę i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia za każdego bezrobotnego, jeżeli refundacja obejmuje koszty poniesione za co drugi miesiąc ich zatrudnienia.”;

41) w art. 53g ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uczestnikowi przygotowania zawodowego dorosłych przysługuje stypendium w wysokości 120% kwoty zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, wypłacane przez starostę; przepis art. 80 stosuje się odpowiednio. Za okres, za który przysługuje stypendium, zasiłek nie przysługuje.”;

42) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. 1. Starosta może dokonywać z Funduszu Pracy przez okres do 12 miesięcy zwrotu poniesionych przez pracodawcę z tytułu zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego kosztów wypłaconego mu wynagrodzenia, nagród oraz opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty zasiłku określonej w art. 72 ust. 1, obowiązującej w ostatnim dniu każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.

2. Starosta może dokonywać z Funduszu Pracy przez okres do 18 miesięcy zwrotu poniesionych przez pracodawcę z tytułu zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego kosztów wypłaconego mu wynagrodzenia, nagród oraz opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak minimalnego wynagrodzenia za pracę i składek na ubezpieczenia społeczne od tego wynagrodzenia, jeżeli zwrot obejmuje koszty poniesione za co drugi miesiąc.”;

43) w art. 57:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Starosta zwraca organizatorowi robót publicznych, który zatrudniał skierowanych bezrobotnych przez okres do 6 miesięcy, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składek na ubezpieczenia społeczne bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz 50% przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w ostatnim dniu zatrudnienia każdego

rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.

2. Starosta może dokonywać, w zakresie i na zasadach określonych w ust. 1, zwrotu poniesionych przez organizatora robót publicznych kosztów z tytułu zatrudnienia na okres do 12 miesięcy skierowanych bezrobotnych, w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak przeciętnego wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia za każdego bezrobotnego, jeżeli refundacja obejmuje koszty poniesione za co drugi miesiąc ich zatrudnienia.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bezrobotni będący dłużnikami alimentacyjnymi w rozumieniu przepisów o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, mogą zostać skierowani przez starostę, na zasadach dotyczących robót publicznych, do wykonywania przez okres do 6 miesięcy pracy niezwiązanej z wyuczonym zawodem, w wymiarze nieprzekraczającym połowy wymiaru czasu pracy, w instytucjach użyteczności publicznej oraz organizacjach zajmujących się problematyką kultury, oświaty, sportu i turystyki, opieki zdrowotnej lub pomocy społecznej.”,

c) uchyla się ust. 5;

44) art. 60 otrzymuje brzmienie:

„Art. 60. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych, jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne poniesionych w związku z zatrudnieniem skierowanego bezrobotnego, treść wniosku o organizowanie robót publicznych, prac interwencyjnych oraz tryb i warunki zawieranych umów z uprawnionymi pracodawcami, mając na uwadze prawidłowość wydatkowania środków z Funduszu Pracy, a także konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z zasadami przyznawania pomocy de minimis.”;

45) po art. 60 dodaje się art. 60a–60d w brzmieniu:

„Art. 60a. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy lub przedsiębiorcy grant na utworzenie stanowiska pracy w formie telepracy, w rozumieniu art. 67⁵ Kodeksu pracy, dla skierowanego bezrobotnego rodzica powracającego na rynek pracy wychowującego co najmniej jedno dziecko w wieku do 6 lat lub bezrobotnego, który zrezygnował z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej z uwagi na konieczność sprawowania opieki nad osobą zależną.

2. Grant nie może zostać przyznany na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego:

- 1) małżonka pracodawcy lub przedsiębiorcy;
- 2) rodzica pracodawcy lub przedsiębiorcy;
- 3) rodzeństwa pracodawcy lub przedsiębiorcy;
- 4) dziecka własnego pracodawcy lub przedsiębiorcy, dziecka małżonka, przysposobionego oraz dziecka rodzeństwa pracodawcy lub przedsiębiorcy i przez nie przysposobionego.

3. Grant przysługuje w kwocie określonej w umowie zawartej ze starostą nie wyższej jednak niż 6-krotność minimalnego wynagrodzenia za pracę brutto obowiązującego w dniu zawarcia umowy za każdego skierowanego bezrobotnego.

4. Pracodawca zobowiązany jest, stosownie do zawartej umowy, do utrzymanie zatrudnienia skierowanego bezrobotnego przez okres 12 miesięcy w pełnym wymiarze czasu pracy lub przez okres 18 miesięcy w wymiarze ½ etatu.

5. Nie wywiązanie się z warunku wskazanego w ust. 4 lub wykorzystanie środków niezgodnie z umową lub ich niewykorzystanie powoduje obowiązek zwrotu grantu wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania grantu, z zastrzeżeniem ust. 6.

6. W przypadku rezygnacji z pracy przez samego bezrobotnego lub zwolnienia skierowanego bezrobotnego z jego winy przed upływem odpowiednio 12 i 18 miesięcy, starosta kieruje na zwolnione miejsce pracy innego bezrobotnego, o którym mowa w ust. 1.

7. Pracodawca lub przedsiębiorca zwraca grant:

- 1) w kwocie proporcjonalnie do okresu nieutrzymania zatrudnienia wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania grantu – w przypadku braku odpowiedniej osoby bezrobotnej;

2) w całości wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania grantu – w przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego na zwolnione stanowisko pracy.

8. Grant na utworzenie stanowiska pracy stanowi pomoc publiczną i jest udzielany na zasadach pomocy de minimis.

Art. 60b. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy świadczenie aktywizacyjne za zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego powracającego na rynek pracy po przerwie związanej z wychowywaniem dziecka lub bezrobotnego, który zrezygnował z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej z uwagi na konieczność sprawowania opieki nad osobą zależną.

2. Świadczenie aktywizacyjne przysługuje przez okres:

1) 12 miesięcy w kwocie połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników miesięcznie za każdego skierowanego bezrobotnego albo

2) 18 miesięcy w kwocie jednej trzeciej minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników miesięcznie za każdego skierowanego bezrobotnego.

3. Pracodawca zobowiązany jest do dalszego zatrudniania skierowanego bezrobotnego, po upływie okresu przysługiwania świadczenia aktywizacyjnego, odpowiednio przez okres 6 miesięcy w przypadku wskazanym w ust. 2 pkt 1 oraz 12 miesięcy w przypadku wskazanym w ust. 2 pkt 2.

4. W sytuacji rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę w trakcie przysługiwania świadczenia aktywizacyjnego lub nie wywiązania się z warunku utrzymania osoby w zatrudnieniu przez okres odpowiednio 6 lub 12 miesięcy przypadających po ustaniu prawa do tego świadczenia, pracodawca zobowiązany jest do zwrotu wszystkich wypłaconych świadczeń wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od całości kwoty wypłaconych świadczeń od dnia wypłaty pierwszego świadczenia, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.

5. W sytuacji utrzymania zatrudnienia skierowanego bezrobotnego przez okres uzyskiwania świadczenia aktywizacyjnego oraz przez co najmniej połowę okresu wymaganego utrzymania zatrudnienia po upływie prawa do świadczenia, pracodawca zobowiązany jest do zwrotu 50% łącznej kwoty wskazanej w ust. 4.

6. W sytuacji rozwiązania ze skierowanym bezrobotnym umowy o pracę z winy pracownika lub rozwiązania umowy o pracę przez samego skierowanego bezrobotnego, ust. 4 nie stosuje się.

7. Świadczenie aktywizacyjne nie przysługuje w przypadku uzyskania przez pracodawcę prawa do pożyczki z Funduszu Pracy na utworzenie miejsca pracy dla osoby, która miałaby być objęta świadczeniem aktywizacyjnym.

8. Świadczenie aktywizacyjne stanowi pomoc publiczną i jest udzielane na zasadach pomocy de minimis.

Art. 60c. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, refundować pracodawcy koszty poniesione na składki na ubezpieczenia społeczne należne od pracodawcy za skierowanych do pracy bezrobotnych do 30 roku życia, którzy podejmują zatrudnienie po raz pierwszy w życiu.

2. Refundacja przysługuje przez okres do 6 miesięcy w kwocie określonej w umowie, nie wyższej jednak niż kwota połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, o którym mowa w odrębnych przepisach, obowiązującego w dniu zawarcia umowy, za każdego zatrudnionego bezrobotnego.

3. Pracodawca zobowiązany jest do dalszego zatrudniania skierowanego bezrobotnego przez okres 6 miesięcy po zakończeniu okresu refundacji.

4. W sytuacji nie wywiązania się z warunku, o którym mowa w ust. 3, pracodawca zobowiązany jest do zwrotu kwoty uzyskanych refundacji wraz z odsetkami ustawowymi od całości kwoty wypłaconych refundacji, liczonymi od dnia wypłaty pierwszego świadczenia.

5. Refundacja kosztów składek na ubezpieczenia społeczne stanowi pomoc publiczną i jest udzielana na zasadach pomocy de minimis.

Art. 60d. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy lub przedsiębiorcy dofinansowanie wynagrodzenia za zatrudnienie skierowanego bezrobotnego, który ukończył 50 rok życia.

2. Dofinansowanie przysługuje przez okres:

1) 12 miesięcy w przypadku zatrudnienia bezrobotnego, który ukończył 50 lat ale jednocześnie nie ukończył 60 lat lub

2) 24 miesięcy w przypadku zatrudnienia bezrobotnego, który ukończył 60 lat.

3. Dofinansowanie przysługuje w kwocie określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 30% minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, o którym mowa w odrębnych przepisach, obowiązującego w dniu zawarcia umowy, za każdego zatrudnionego bezrobotnego.

4. Pracodawca zobowiązany jest do dalszego zatrudniania skierowanego bezrobotnego, po upływie okresu przysługiwania dofinansowania, odpowiednio

przez okres 6 miesięcy w przypadku wskazanym w ust. 2 pkt 1 oraz 12 miesięcy w przypadku wskazanym w ust. 2 pkt 2.

5. W sytuacji nie wywiązania się z warunku, o którym mowa w ust. 4, pracodawca zobowiązany jest do zwrotu wszystkich wypłaconych świadczeń wraz z odsetkami ustawowymi od całości kwoty wypłaconych świadczeń, liczonymi od dnia wypłaty pierwszego świadczenia, z zastrzeżeniem ust. 6-8.

6. W sytuacji utrzymania zatrudnienia skierowanego bezrobotnego przez okres przysługiwania dofinansowania oraz przez co najmniej połowę okresu, o którym mowa w ust. 4, pracodawca zobowiązany jest do zwrotu 50% łącznej kwoty, o której mowa w ust. 5.

7. W przypadku rezygnacji z pracy przez samego bezrobotnego lub zwolnienia skierowanego bezrobotnego z jego winy w trakcie przysługiwania dofinansowania lub przed upływem okresów, o których mowa w ust. 4, starosta kieruje na zwolnione miejsce pracy innego bezrobotnego, o którym mowa w ust. 1.

8. W przypadku braku odpowiedniej osoby bezrobotnej w sytuacji wskazanej w ust. 7, pracodawca lub przedsiębiorca nie zwraca uzyskanego dofinansowania za okres zatrudniania skierowanego bezrobotnego.

9. Dofinansowanie stanowi pomoc publiczną i jest udzielane na zasadach pomocy de minimis.”;

46) po rozdziale 11a dodaje się rozdziały 11b i 11c w brzmieniu:

„Rozdział 11b

Pożyczki na utworzenia stanowiska pracy oraz pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej

Art. 61e. Ze środków Funduszu Pracy oraz środków, o których mowa w art. 56 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2013 r. poz. 216), mogą być udzielane pożyczki:

1) na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego, w tym bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy, zwana dalej „pożyczką na utworzenie stanowiska pracy”:

a) podmiotom, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 i 1a oraz ust. 1a,

b) żłobkom lub klubom dziecięcym tworzonym i prowadzonym przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, o których mowa w przepisach o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3;

2) na podjęcie działalności gospodarczej:

a) bezrobotnym,

b) poszukującym pracy absolwentom szkół i uczelni, w okresie 48 miesięcy od dnia otrzymania dyplomu,

c) studentom ostatniego roku studiów wyższych

oraz finansowane usługi doradcze i szkoleniowe, skierowane do osób i podmiotów, o których mowa w pkt 1 i 2, którym udzielono pożyczki.

Art. 61f. Pożyczki oraz usługi doradcze i szkoleniowe, o których mowa w art. 61e, stanowią pomoc de minimis i są udzielane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

Art. 61g. 1. Pożyczek udzielają oraz usługi doradcze i szkoleniowe świadczą instytucje finansowe, zwane dalej „pośrednikami finansowymi”, wyłaniane przez Bank Gospodarstwa Krajowego, w trybie i na zasadach określonych w przepisach o zamówieniach publicznych.

2. Pośrednikiem może zostać podmiot, który:

1) funkcjonuje na rynku przez okres nie krótszy niż 5 lat;

2) posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie w zakresie udzielania pożyczek na podjęcie lub rozwój działalności gospodarczej;

3) posiada kapitał zakładowy w wysokości nie niższej niż 2 mln zł.

Art. 61h. 1. Pożyczka na utworzenie stanowiska pracy udzielana jest na wniosek pożyczkobiorcy, po przedstawieniu kosztorysu dotyczącego tworzonego stanowiska pracy, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia.

2. Oprocentowanie pożyczki jest stałe i wynosi, w skali roku, 0,25 stopy redyskonta weksli przyjmowanych przez Narodowy Bank Polski.

3. Okres spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 3 lata.

4. Spłata pożyczki dokonywana jest w równych miesięcznych ratach, płatnych do 15 dnia każdego miesiąca, na rachunek bankowy właściwego pośrednika finansowego, o którym mowa w art. 61g.

Art. 61i. 1. Pożyczka na podjęcie działalności gospodarczej udzielana jest na wniosek pożyczkobiorcy, po przedstawieniu biznesplanu, w wysokości

określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 20-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia.

2. Pożyczka może stanowić do 100% przedsięwzięcia.

3. Przepis art. 61h ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

4. Okres spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 7 lat, z możliwością skorzystania z karencji w spłacie kapitału na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Art. 61j. 1. Podmiotom, którym udzielono pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej, można udzielić pożyczki na utworzenie stanowiska pracy nie wcześniej niż po upływie pierwszego roku prowadzenia działalności gospodarczej.

2. Pożyczka na utworzenie stanowiska pracy, o której mowa w ust. 1, powiększa kapitał zadłużenia z tytułu pożyczki udzielonej na podjęcie działalności gospodarczej, a jej spłata następuje zgodnie z harmonogramem spłaty pożyczki udzielonej na podjęcie działalności gospodarczej i nie wydłuża okresu spłaty pożyczek.

Art. 61k. Pożyczka na utworzenie stanowiska pracy nie może zostać udzielona podmiotom, o których mowa w art. 61e pkt 1:

1) znajdującym się w trudnej sytuacji ekonomicznej według kryteriów określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących udzielania pomocy publicznej;

2) niespełniającym przesłanek przyznania pomocy de minimis, określonych w przepisach o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej;

3) zalegającym ze spłatą rat pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej oraz na utworzenie stanowiska pracy, o których mowa w art. 61e;

4) zalegającym z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych;

5) zalegającym z opłacaniem innych danin publicznych;

6) karanym, w okresie 2 lat przed wystąpieniem z wnioskiem o pożyczkę, za przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553, z późn.

zm.⁶⁾) lub ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2012 r. poz. 768, 769 i 1193).

Art. 61l. Pożyczka na podjęcie działalności gospodarczej nie może zostać udzielona osobom, o których mowa w art. 61e pkt 2:

- 1) niespełniającym przesłanek przyznania pomocy de minimis, określonych w przepisach o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej;
- 2) karanym, w okresie 2 lat przed wystąpieniem z wnioskiem o pożyczkę, za przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu Kodeksu karnego lub ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary.

Art. 61m. 1. Formą zabezpieczenia spłaty i zwrotu udzielonych pożyczek, o których mowa w art. 61e, może być weksel własny in blanco oraz poręczenie dwóch osób fizycznych.

2. W zależności od oceny zdolności kredytowej i ryzyka kredytowego, może być ustanowione inne zabezpieczenie spłaty i zwrotu udzielonych pożyczek.

Art. 61n. Podstawą rozliczenia pożyczek, o których mowa w art. 61e, są opłacone faktury lub inne równoważne dokumenty księgowe.

Art. 61o. Pożyczkobiorca jest obowiązany dokonać zwrotu niespłaconej kwoty pożyczki na utworzenie stanowiska pracy lub na podjęcie działalności gospodarczej wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania pożyczki, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od daty wezwania do jej zwrotu, jeżeli zatrudniał na utworzonym stanowisku pracy bezrobotnego lub prowadził działalność gospodarczą przez okres krótszy niż 12 miesięcy albo naruszył inne warunki umowy.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i poz. 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 129, poz. 734, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431 oraz z 2012 r. poz. 611.

Art. 61p. 1. Minister właściwy do spraw pracy może umorzyć jednorazowo należności z tytułu pożyczki udzielonej na utworzenie pierwszego stanowiska pracy dla bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy, pożyczkobiorcy korzystającemu jednocześnie z pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej oraz na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy.

2. Warunkiem umorzenia, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) utrzymanie pierwszego stanowiska pracy dla bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy, przez co najmniej 12 miesięcy;
- 2) niezaleganie ze spłatą rat pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy oraz na podjęcie działalności gospodarczej.

3. Kwota umorzenia należności z tytułu pożyczki udzielonej na utworzenie pierwszego stanowiska pracy nie może przekroczyć kwoty pozostałej do spłaty z tytułu tej pożyczki.

Art. 61r. Minister właściwy do spraw pracy może umorzyć w całości lub w części należności z tytułu niespłaconych pożyczek, o których mowa w art. 61e, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 56 lub w art. 57 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.⁷⁾).

Art. 61s. Umorzenie, o którym mowa w art. 61p i 61r, stanowi pomoc de minimis i może być przyznane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

Art. 61t. 1. Osoby i podmioty, którym udzielono pożyczki oraz które ubiegają się o pożyczkę na utworzenie stanowiska pracy lub na podjęcie działalności gospodarczej, mogą skorzystać z usług doradczych związanych z podejmowanym przedsięwzięciem. Świadczenie usług doradczych zapewniają pośrednicy finansowi, o których mowa w art. 61g.

2. Ze środków, o których mowa w art. 61e, usługi doradcze są finansowane wyłącznie osobom i podmiotom, którym udzielono pożyczki.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 96, poz. 620, Nr 123, poz. 835, Nr 152, poz. 1020, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 185, poz. 1092, Nr 201, poz. 1183, Nr 234, poz. 1386, Nr 240, poz. 1429 i Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r. poz. 1456, 1530 i 1548.

3. Ubiegający się o pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej mogą skorzystać ze szkolenia w zakresie przedsiębiorczości, obejmującego w szczególności problematykę:

- 1) zakładania działalności gospodarczej;
- 2) sporządzania biznesplanu;
- 3) form opodatkowania planowanej działalności gospodarczej;
- 4) prowadzenia księgowości.

Świadczenie usług szkoleniowych zapewniają pośrednicy finansowi.

4. Ze środków, o których mowa w art. 61e, usługi szkoleniowe są finansowane wyłącznie osobom i podmiotom, którym udzielono pożyczki.

5. W celu świadczenia usług doradczych i szkoleniowych pośrednicy finansowi, o których mowa w art. 61g, podejmują współpracę z właściwymi uczelniami, a za ich pośrednictwem z organizacjami z otoczenia biznesu, w szczególności: centrami kariery, akademickimi inkubatorami przedsiębiorczości, centrami informacyjno-doradczymi.

6. Wartość usług doradczych oraz szkoleniowych nie może być wyższa niż wysokość przeciętnego wynagrodzenia na jedną uprawnioną osobę lub podmiot.

Art. 61u. Bank Gospodarstwa Krajowego zarządza środkami, o których mowa w art. 109e ust. 1, oraz pełni funkcję koordynatora realizacji pożyczek oraz świadczenia usług doradczych i szkoleniowych, o których mowa w art. 61e.

Art. 61w. Do zadań Banku Gospodarstwa Krajowego w zakresie, o którym mowa w art. 61u, należy w szczególności:

- 1) dokonywanie wyboru pośredników finansowych;
- 2) przekazywanie środków pośrednikom finansowym;
- 3) gromadzenie środków z tytułu spłat, oprocentowania oraz zwrotu pożyczek,
- 4) monitorowanie realizacji pożyczek oraz świadczenia usług doradczych i szkoleniowych przez pośredników finansowych;
- 5) prowadzenie rozliczeń i sporządzanie sprawozdawczości dla ministra właściwego do spraw pracy;
- 6) opracowywanie jednolitych wzorów wniosków o udzielenie pożyczek oraz wzorów innych niezbędnych dokumentów;
- 7) opracowywanie jednolitych wzorów rozliczeń i sprawozdań w zakresie udzielonych pożyczek;

- 8) sprawowanie kontroli realizacji pożyczek przez pośredników finansowych;
- 9) opiniowanie wniosków o umorzenie należności z tytułu udzielonych pożyczek;
- 10) dochodzenie roszczeń z tytułu niespłaconych pożyczek.

Art. 61y. Do zadań pośredników finansowych w zakresie, o którym mowa w art. 61g ust. 1, należy w szczególności:

- 1) rozpatrywanie wniosków oraz zawieranie umów w sprawie udzielania pożyczek;
- 2) monitorowanie realizacji umów dotyczących udzielonych pożyczek;
- 3) bieżąca obsługa finansowa pożyczek oraz naliczanie odsetek za zwłokę od nieterminowych spłat rat pożyczek;
- 4) windykacja niespłaconych pożyczek;
- 5) opiniowanie, w zakresie finansowym oraz formalno-prawnym, wniosków pożyczkobiorców w przedmiocie umorzenia udzielonej pożyczki;
- 6) przekazywanie ministrowi właściwemu do spraw pracy skompletowanych i zweryfikowanych pod względem merytorycznym i finansowym wniosków o umorzenie pożyczki;
- 7) prowadzenie rozliczeń i sporządzanie sprawozdawczości dla Banku Gospodarstwa Krajowego;
- 8) organizowanie i finansowanie usług doradczych i szkoleniowych.

Art. 61z. Do zadań starostów należy współpraca z Bankiem Gospodarstwa Krajowego i pośrednikami finansowymi, polegająca w szczególności na:

- 1) opiniowaniu wniosków dla ubiegających się o udzielenie pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy pod względem możliwości danego urzędu pracy w zakresie skierowania bezrobotnych posiadających kwalifikacje niezbędne do wykonywania pracy na planowanym do utworzenia stanowisku pracy;
- 2) wydawaniu zaświadczeń potwierdzających posiadanie statusu bezrobotnego przez osoby ubiegające się o pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej;
- 3) kierowaniu bezrobotnych na utworzone stanowiska pracy;
- 4) monitorowaniu, we współpracy z pośrednikami finansowymi, zatrudnienia u pożyczkobiorców, na utworzonych stanowiskach pracy, przez wymagany okres, bezrobotnych skierowanych przez powiatowe urzędy pracy.

Art. 61za. 1. Osoby i podmioty, którym została udzielona pożyczka na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy,

obowiązane są poinformować, z 14-dniowym wyprzedzeniem, powiatowy urząd pracy oraz pośrednika finansowego o terminie zatrudnienia bezrobotnego oraz potwierdzić zatrudnienie bezrobotnego, w terminie 7 dni od dnia jego zatrudnienia.

2. Bezrobotni, którym została udzielona pożyczka na podjęcie działalności gospodarczej, obowiązani są poinformować powiatowy urząd pracy o terminie rozpoczęcia działalności gospodarczej.”;

47) w art. 62:

a) w ust. 1 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) pokrycie składek na ubezpieczenia społeczne rolników w okresie pierwszych czterech kwartałów po rozwiązaniu stosunku pracy lub stosunku służbowego, z zastrzeżeniem ust. 3a,”

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku wystąpienia przez rolnika z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, po terminie wymagalności pierwszej raty kwartalnej, pokrycie składek na ubezpieczenia społeczne rolników przysługuje tylko za raty kwartalne, których termin wymagalności jeszcze nie upłynął.”;

48) po rozdziale 12 dodaje się rozdział 12a w brzmieniu:

„Rozdział 12a

Program Aktywizacja i Integracja

Art. 62a. 1. Powiatowy urząd pracy samodzielnie lub we współpracy z ośrodkiem pomocy społecznej może inicjować działania w zakresie aktywizacji i integracji społecznej bezrobotnych, które realizowane są poprzez Program Aktywizacja i Integracja, zwany dalej „PAI”.

2. Do PAI kierowani są, z uwzględnieniem profilu pomocy wskazującego na duże oddalenie od rynku pracy i znaczny brak gotowości do podjęcia pracy, bezrobotni, którzy korzystają ze świadczeń pomocy społecznej, w szczególności realizujący kontrakt socjalny, o którym mowa w przepisach o pomocy społecznej.

3. PAI, po zaopiniowaniu przez powiatową radę rynku pracy, realizowany jest przez powiatowy urząd pracy działający we współpracy z ośrodkiem pomocy społecznej lub podmiotami prowadzącymi działalność statutową na rzecz integracji i reintegracji zawodowej i społecznej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym lub przeciwdziałania uzależnieniom i patologiom społecznym, zgodnie z przepisami o działalności pożytku publicznego i wolontariacie.
4. Działania w zakresie aktywizacji, o których mowa w ust. 1, realizowane są przez powiatowy urząd pracy poprzez prace społecznie użyteczne, o których mowa w art. 73a.
5. Działania w zakresie integracji społecznej, o których mowa w ust. 1, służące kształtowaniu aktywnej postawy w życiu społecznym i zawodowym, mogą być realizowane w szczególności poprzez grupowe poradnictwo specjalistyczne, warsztaty trenerskie i grupy wsparcia, w wymiarze co najmniej 10 godzin tygodniowo.
6. Działania, o których mowa w ust. 5, mogą być realizowane przez ośrodek pomocy społecznej lub podmioty, o których mowa w ust. 3.
7. Realizacja PAI przez ośrodek pomocy społecznej odbywa się na podstawie porozumienia zawartego z powiatowym urzędem pracy.
8. Porozumienie, o którym mowa w ust. 7 określa w szczególności:
 - 1) kryteria doboru bezrobotnych do PAI;
 - 2) liczbę bezrobotnych skierowanych do PAI;
 - 3) zakres działań w obszarze integracji społecznej, jeżeli do realizacji tych działań zobowiązuje się ośrodek pomocy społecznej;
 - 4) okres realizacji PAI;
 - 5) przewidywane efekty realizacji PAI, z podaniem mierników pozwalających ocenić indywidualne efekty PAI;
 - 6) kwoty i źródła finansowania działań realizowanych w ramach PAI;
 - 7) zasady kontroli PAI i zakres monitorowania jego realizacji.
9. Działania, o których mowa w ust. 5, w przypadku ich realizacji przez ośrodek pomocy społecznej finansowane są ze środków budżetowych gminy i mogą być współfinansowane ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.
10. W przypadku nie zawarcia z ośrodkiem pomocy społecznej porozumienia o realizacji działań, o których mowa w ust. 5, powiatowy urząd pracy w ramach

środków Funduszu Pracy może zlecić realizację tych działań podmiotom, o których mowa w ust. 3.

11. Zlecenie realizacji działań w zakresie integracji społecznej, odbywa się po przeprowadzeniu otwartego konkursu ofert, na zasadach i w trybie określonych w przepisach o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

12. Realizacja działań w zakresie integracji społecznej odbywa się na podstawie umowy, która określa w szczególności:

- 1) liczbę bezrobotnych;
- 2) zakres działań i okres ich realizacji;
- 3) przewidywane efekty realizacji PAI, z podaniem mierników pozwalających ocenić indywidualne efekty PAI;
- 4) kwotę i tryb przekazania środków Funduszu Pracy przysługujących z tytułu realizacji działań w zakresie integracji społecznej;
- 5) zasady i zakres dokumentowania działań w zakresie integracji podjętych wobec bezrobotnych;
- 6) zasady kontroli PAI i zakres monitorowania jego realizacji.

Art. 62b. 1. Realizacja PAI trwa 2 miesiące.

2. Po zakończeniu PAI powiatowy urząd pracy określa profil pomocy i może:

- 1) podjąć decyzję o przedłużeniu udziału bezrobotnego w PAI, jednak nie dłużej niż do 6 miesięcy;
- 2) przedstawić bezrobotnemu propozycję pomocy określoną w ustawie lub
- 3) skierować bezrobotnego, w porozumieniu z ośrodkiem pomocy społecznej, do zatrudnienia wspieranego u pracodawcy na zasadach określonych w przepisach o zatrudnieniu socjalnym lub podjęcia pracy w spółdzielni socjalnej zakładanej przez osoby prawne, o której mowa w przepisach o spółdzielniach socjalnych.

Art. 62c. 1. PAI finansowany jest ze środków Funduszu Pracy oraz budżetu gminy.

2. Wysokość środków Funduszu Pracy na realizację PAI, o których mowa w art. 109 ust. 8a, może być zwiększona na wniosek starosty, o środki z rezerwy Funduszu Pracy będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy.

3. Kwota wydatków przeznaczonych z Funduszu Pracy na finansowanie działań, o których mowa w art. 62a ust. 8, ustalana jest z uwzględnieniem stawki godzinowej pracy trenera z 10-osobową grupą bezrobotnych, w wysokości nie wyższej niż 50 zł.”;

49) w art. 66a:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Łączna kwota wydatków poniesionych w roku budżetowym na realizację programów specjalnych nie może przekroczyć 10% wysokości środków Funduszu Pracy, ustalonych według algorytmu, przyznanych ogółem na finansowanie zadań w powiecie w poprzednim roku.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku gdy wysokość środków planowanych na realizację programów specjalnych przekracza 10% środków Funduszu Pracy ustalonych według algorytmu przyznanych na finansowanie zadań w powiecie, na wniosek starosty minister właściwy do spraw pracy może przyznać dodatkowe środki z rezerwy dysponenta Funduszu Pracy na realizację programów specjalnych, przy czym wydatkowanie tych środków nie jest wliczane do wydatków, o których mowa w ust. 4.”;

50) po rozdziale 13a dodaje się rozdziały 13b-13d w brzmieniu:

„Rozdział 13b

Programy regionalne

Art. 66c. 1. Marszałek województwa inicjuje programy regionalne.

2. Programy regionalne mogą być inicjowane na wniosek starostów, wojewódzkiej rady rynku pracy albo wojewódzkiej komisji dialogu społecznego.

3. Program regionalny inicjowany jest na podstawie diagnozy sytuacji na rynku pracy przeprowadzonej na podstawie analiz i prognoz dotyczących w szczególności:

1) sytuacji bezrobotnych na rynkach pracy województwa, powiatów i gmin;

2) zapotrzebowania pracodawcy na kwalifikacje na regionalnym rynku pracy;

3) mobilności siły roboczej.

4. Program regionalny obejmuje co najmniej jeden z priorytetów przyjętych do realizacji w ramach regionalnego planu działań na rzecz zatrudnienia, zgodny z priorytetami polityki państwa w dziedzinie rynku pracy przedstawionymi w Krajowym Planie Działań.

5. Program regionalny realizowany jest przez wojewódzki urząd pracy w porozumieniu z powiatowymi urzędami pracy.

6. Na podstawie diagnozy, o której mowa w ust. 3, wojewódzki urząd pracy określa grupy bezrobotnych, dla których konieczne jest przygotowanie programu regionalnego oraz dokonuje wyboru powiatów o najwyższym udziale tych bezrobotnych w ogólnej liczbie bezrobotnych w powiecie.

7. Wojewódzki urząd pracy przekazuje powiatowym urzędem pracy przewidzianym do udziału w programie regionalnym założenia programu regionalnego obejmujące w szczególności:

1) diagnozę sytuacji na wojewódzkim rynku pracy, z uwzględnieniem sytuacji w poszczególnych powiatach i gminach;

2) wykaz powiatów proponowanych do objęcia programem regionalnym;

3) proponowaną liczbę i strukturę uczestników programu regionalnego w poszczególnych powiatach;

4) proponowaną wysokość środków Funduszu Pracy w przeliczeniu na jednego uczestnika programu regionalnego;

5) proponowaną wysokość środków Funduszu Pracy dla poszczególnych powiatów;

6) oczekiwane wskaźniki efektywności programu regionalnego dla poszczególnych powiatów.

8. Po akceptacji założeń programu regionalnego przez starostę powiatowy urząd pracy przygotowuje propozycję działań, którymi objęci zostaną uczestnicy programu regionalnego w powiecie.

9. Wojewódzki urząd pracy we współpracy z powiatowym urzędem pracy:

1) uzgodni zakres działań, którymi objęci zostaną uczestnicy programu regionalnego oraz przewidywane wskaźniki efektywności programu regionalnego dla powiatu;

2) dokona analizy czynników mogących wpłynąć negatywnie na efektywność programu regionalnego w powiecie oraz uzgodni propozycję działań

niezbędnych do podjęcia w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji programu regionalnego w powiecie.

10. Podstawą do wdrożenia programu regionalnego jest porozumienie zawarte pomiędzy wojewódzkim urzędem pracy a powiatowymi urzędami pracy, które określa w szczególności:

- 1) wykaz powiatów, na których terenie realizowany będzie program regionalny i uzasadnienie wyboru tych powiatów;
- 2) liczbę i strukturę uczestników programu regionalnego, ogółem i odrębnie dla poszczególnych powiatów;
- 3) zakres działań planowanych do realizacji w ramach programu regionalnego w poszczególnych powiatach;
- 4) koszt programu regionalnego ogółem i odrębnie dla poszczególnych powiatów oraz źródła finansowania;
- 5) wskaźniki efektywności ogółem dla programu regionalnego i odrębnie dla poszczególnych powiatów;
- 6) czynniki mogące wpłynąć negatywnie na efektywność programu regionalnego oraz działania niezbędne do podjęcia w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji programu regionalnego.

11. Programy regionalne są finansowane ze środków Funduszu Pracy, ustalonych według algorytmu, przyznanych na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, w tym na realizację projektów współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, oraz mogą być wspierane innymi środkami.

12. Marszałek województwa odpowiada za monitorowanie realizacji programu regionalnego w poszczególnych powiatach, w tym za wdrażanie działań niezbędnych do podjęcia w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji programu regionalnego.

Rozdział 13c

Zlecenie usług aktywizacyjnych

Art. 66d. 1. Marszałek województwa w ramach środków Funduszu Pracy, o których mowa w art. 109 ust. 2b, może zlecić wykonanie usług aktywizacyjnych dostawcy usług, wybieranemu na zasadach i w trybie

określonych w przepisach o zamówieniach publicznych, biorąc pod uwagę w szczególności doświadczenie dostawcy usług, uzyskiwaną przez niego efektywność działań oraz rekomendacje ministra właściwego do spraw pracy.

2. Marszałek województwa zawiera z wybranym dostawcą usług oraz z powiatowymi urzędami pracy umowę, zwaną dalej „umową o świadczenie usług aktywizacyjnych”.

3. Działania w ramach usług aktywizacyjnych, świadczone przez dostawcę usług na rzecz pracodawcy, finansowane są ze środków dostawcy usług.

4. Wynagrodzenia brutto za jednego bezrobotnego nie może przekroczyć trzykrotności przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu zawarcia umowy o świadczenie usług.

5. Usługami aktywizacyjnymi objęci będą bezrobotni, dla których określony został profil pomocy wskazujący na duże oddalenie od rynku pracy i znaczny brak gotowości do podjęcia pracy.

6. Do dostawcy usług kierowanych będzie nie mniej niż 250 bezrobotnych, o których mowa w ust 5, zarejestrowanych w jednym powiatowym urzędzie pracy.

7. Marszałek województwa przesyła ministrowi właściwemu do spraw pracy informację na temat przeprowadzonej w województwie procedury zlecenia usług, zakresu i efektywności działań podjętych przez dostawcę usług, wpływu zleconych usług na regionalny i powiatowe rynki pracy.

Art. 66e. 1. Wojewódzki urząd pracy dokonuje wyboru powiatów, na terenie których bezrobotni, o których mowa w art. 66d ust. 5, będą kierowani do dostawcy usług w ramach zlecenia usług aktywizacyjnych w województwie.

2. Do zlecenia usług aktywizacyjnych są wybierane w pierwszej kolejności powiatowe urzędy pracy, które nie spełniły warunków, o których mowa w art. 9 ust. 2a⁶ pkt 1 i 2.

3. Wojewódzki urząd pracy we współpracy z powiatowymi urzędami pracy opracowuje koncepcję zlecenia usług aktywizacyjnych określającą w szczególności:

- 1) grupy bezrobotnych;
- 2) liczbę i strukturę bezrobotnych;
- 3) warunki realizacji zlecenia usług aktywizacyjnych, w tym warunki wyboru dostawcy usług;

4) okres realizacji zlecenia usług aktywizacyjnych, adekwatny do potrzeb grupy bezrobotnych.

4. Wojewódzki urząd pracy przygotowuje i przeprowadza procedurę wyboru dostawcy usług.

Art. 66f. 1. Marszałek województwa zawiera z wyłonionym dostawcą usług oraz z powiatowymi urzędami pracy umowę o świadczenie usług aktywizacyjnych, która określa w szczególności:

- 1) warunki realizowania usług aktywizacyjnych przez dostawcę usług;
- 2) warunki rekrutacji i rekrutacji uzupełniającej bezrobotnych, którzy zostaną skierowani przez powiatowy urząd pracy do dostawcy usług;
- 3) tryb kierowania bezrobotnych przez powiatowe urzędy pracy do dostawcy usług;
- 4) zakres danych, bezrobotnych przekazywanych dostawcy usług przez powiatowy urząd pracy, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych, obejmujący, w szczególności:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) miejsce zamieszkania,
 - c) kwalifikacje, uprawnienia, doświadczenie zawodowe;
- 5) okres realizacji usług aktywizacyjnych wobec bezrobotnych;
- 6) wysokość wskaźnika skuteczności zatrudnieniowej oraz wysokość wskaźnika utrzymania w zatrudnieniu, do których osiągnięcia zobowiązany jest dostawca usług;
- 7) maksymalną wysokość wynagrodzenia brutto;
- 8) warunki i tryb przekazywania środków Funduszu Pracy przysługujących dostawcy usług;
- 9) zasady dokumentowania spełniania warunków uprawniających do otrzymania wynagrodzenia;
- 10) zakres i sposób dokumentowania działań realizowanych przez dostawcę usług wobec bezrobotnych;
- 11) warunki i tryb dokonywania zwrotu otrzymanych przez dostawcę usług środków Funduszu Pracy w przypadku nieosiągnięcia zaoferowanego wskaźnika skuteczności zatrudnieniowej oraz wskaźnika utrzymania w zatrudnieniu;
- 12) zasady przekazywania pomiędzy stronami umowy informacji o przebiegu realizacji zleconych usług aktywizacyjnych;

13) działania planowane do podjęcia w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji zlecenia usług aktywizacyjnych;

14) zakres i zasady kontroli realizacji zleconych usług aktywizacyjnych przez marszałka województwa i starostę powiatu.

Art. 66g. 1. Powiatowy urząd pracy dokonuje rekrutacji i kieruje bezrobotnych do dostawcy usług w trybie i na warunkach określonych w umowie o świadczenie usług aktywizacyjnych.

2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, starosta nie pozbawia bezrobotnego statusu bezrobotnego.

Art. 66h. 1. Dostawca usług zobowiązany jest do:

1) realizacji działań wobec bezrobotnych zgodnie z umową o świadczenie usług aktywizacyjnych;

2) zapewnienia miejsca do obsługi bezrobotnych w miejscowości będącej siedzibą powiatowego urzędu pracy;

3) uzyskania wskaźnika skuteczności zatrudnieniowej co najmniej na poziomie wynikającym z umowy o świadczenie usług aktywizacyjnych, ustalonego jako stosunek liczby bezrobotnych, którzy podjęli odpowiednią pracę lub działalność gospodarczą na okres co najmniej 14 dni w wyniku działań dostawcy usług, do liczby bezrobotnych, którzy na podstawie skierowania powiatowego urzędu pracy zgłosili się do dostawcy usług; wskaźnik skuteczności zatrudnieniowej ustalany jest według stanu na dzień zakończenia realizacji usług aktywizacyjnych, określony w umowie zawartej między marszałkiem województwa i dostawcą usług;

4) uzyskania wskaźnika utrzymania w zatrudnieniu, co najmniej na poziomie wynikającym z umowy o świadczenie usług aktywizacyjnych, ustalonego jako stosunek liczby osób, które po upływie 90 dni od dnia podjęcia odpowiedniej pracy lub działalności gospodarczej nadal pozostają w zatrudnieniu do liczby bezrobotnych, skierowanych do zatrudnienia przez dostawcę usług; wskaźnik utrzymania w zatrudnieniu ustalany jest według stanu na pierwszy dzień po upływie 90 dni od dnia zakończenia realizacji usług aktywizacyjnych, określonego w umowie zawartej między marszałkiem województwa i dostawcą usług;

5) niezwłocznego pisemnego przekazywania wojewódzkiemu i powiatowemu urzędowi pracy informacji mogących mieć wpływ na realizację zleconych usług

aktywizacyjnych.

2. Dostawca usług informuje powiatowy urząd pracy w okresie realizacji usług aktywizacyjnych o:

- 1) stawieniu się i niestawieniu się bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy;
- 2) podjęciu przez bezrobotnego odpowiedniej pracy lub działalności gospodarczej;
- 3) przerwaniu lub rezygnacji z uczestnictwa w działaniach aktywizacyjnych oraz o zaistniałych w tych przypadkach przyczynach.

3. Dostawca usług zobowiązany jest do dokumentowania usług aktywizacyjnych podejmowanych wobec bezrobotnych.

Art. 66i. 1. Za wykonanie usługi aktywizacyjnej dostawcy usług przysługuje wynagrodzenie określone w umowie o świadczenie usług aktywizacyjnych.

2. Wynagrodzenie brutto za jednego bezrobotnego wypłacane jest maksymalnie w 4 częściach:

- 1) 20% wynagrodzenia brutto przysługującego za jednego bezrobotnego z przeznaczeniem na dokonanie diagnozy sytuacji zawodowej bezrobotnego oraz zaprojektowanie usług aktywizacyjnych mających na celu podjęcie przez bezrobotnego odpowiedniej pracy lub działalności gospodarczej, zwanego dalej „I częścią wynagrodzenia”;
- 2) 20% wynagrodzenia brutto przysługującego za doprowadzenie bezrobotnego do podjęcia odpowiedniej pracy lub działalności gospodarczej, zwanego dalej „II częścią wynagrodzenia”, należne po 14 dniach utrzymania w zatrudnieniu;
- 3) 30% wynagrodzenia brutto przysługującego za utrzymanie przez bezrobotnego odpowiedniej pracy lub działalności gospodarczej przez okres minimum 90 dni, zwanego dalej „III częścią wynagrodzenia”;
- 4) 30% wynagrodzenia brutto przysługującego za utrzymanie przez bezrobotnego odpowiedniej pracy lub działalności gospodarczej przez okres minimum 180 dni, zwanego dalej „IV częścią wynagrodzenia”.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, wypłacane jest na wniosek dostawcy usług składany do wojewódzkiego urzędu pracy wraz z dokumentami potwierdzającymi spełnienie warunku uprawniającego do wypłaty wynagrodzenia.

4. Wnioski składane są nie częściej niż raz w miesiącu.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera klauzulę następującej treści: „Oświadczam, że zawarte we wniosku informacje są zgodne ze stanem faktycznym i jestem świadomy odpowiedzialności karnej za przedstawienie fałszywych danych.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 66j. 1. W przypadku nieosiągnięcia:

1) wskaźnika skuteczności zatrudnieniowej co najmniej na poziomie określonym w umowie o świadczenie usług aktywizacyjnych, dostawca usług zwraca środki w wysokości ustalonej według następującego wzoru:

$$Z_1 = K_1 * (Wsz - Wszf)$$

gdzie znaczenie poszczególnych symboli jest następujące:

Z_1 – kwota zwrotu,

K_1 – suma I i II części wynagrodzeń, jakie dostawca usług otrzymał za bezrobotnych doprowadzonych do zatrudnienia,

Wsz – deklarowany wskaźnik skuteczności zatrudnieniowej,

$Wszf$ – faktycznie osiągnięty wskaźnik skuteczności zatrudnieniowej;

2) wskaźnika utrzymania w zatrudnieniu co najmniej na poziomie określonym w umowie o świadczenie usług aktywizacyjnych, dostawca usług zwraca środki w wysokości ustalonej według następującego wzoru:

$$Z_2 = K_2 * (Wuz - Wuzf)$$

gdzie znaczenie poszczególnych symboli jest następujące:

Z_2 – kwota zwrotu,

K_2 – suma III części wynagrodzeń, jakie dostawca usług otrzymał za bezrobotnych doprowadzonych do zatrudnienia,

Wuz – deklarowany wskaźnik utrzymania w zatrudnieniu,

$Wuzf$ – faktycznie osiągnięty wskaźnik utrzymania w zatrudnieniu.

Rozdział 13d

Dodatkowe instrumenty adresowane do bezrobotnych do 30 roku życia

Art. 66k. 1. Na wniosek bezrobotnego do 30 roku życia starosta może przyznać bon szkoleniowy, stanowiący gwarancję skierowania bezrobotnego na wskazane przez niego szkolenie oraz opłacenia kosztów, które zostaną poniesione w związku z podjęciem szkolenia.

2. Przyznanie i realizacja bonu szkoleniowego odbywa się na podstawie

indywidualnego planu działania oraz uprawdopodobnienia przez bezrobotnego podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej.

3. Termin ważności bonu określa starosta.

4. W ramach bonu szkoleniowego starosta finansuje bezrobotnemu do wysokości 100% przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującego w dniu przyznania bonu szkoleniowego, koszty:

1) jednego lub kilku szkoleń, w tym kosztów kwalifikacyjnego kursu zawodowego i kursu nadającego uprawnienia zawodowe – w formie wpłaty na konto instytucji szkoleniowej;

2) niezbędnych badań lekarskich lub psychologicznych – w formie wpłaty na konto wykonawcy badania;

3) przejazdu na szkolenia – w formie ryczałtu wypłacanego bezrobotnemu w wysokości:

a) 150 zł – w przypadku szkolenia trwającego do 150 godzin,

b) 200 zł – w przypadku szkolenia trwającego powyżej 150 godzin;

4) zakwaterowania, jeśli zajęcia odbywają się poza miejscem zamieszkania – w formie ryczałtu wypłacanego bezrobotnemu w wysokości:

a) 550 zł – w przypadku szkolenia trwającego poniżej 75 godzin,

b) 1 100 zł – w przypadku szkolenia trwającego od 75 do 150 godzin,

c) 1 500 zł – w przypadku szkolenia trwającego ponad 150 godzin.

5. Starosta finansuje koszty wymienione w ust. 4 pkt 1-4 do wysokości określonej w bonie szkoleniowym, a bezrobotny pokrywa koszty przekraczające ten limit.

Art. 66l. 1. Na wniosek bezrobotnego do 30 roku życia starosta może przyznać bon stażowy stanowiący gwarancję skierowania do odbycia stażu u pracodawcy wskazanego przez bezrobotnego na okres 6 miesięcy, o ile pracodawca zobowiąże się do zatrudnienia bezrobotnego po zakończeniu stażu przez okres 6 miesięcy.

2. Przyznanie bonu stażowego odbywa się na podstawie indywidualnego planu działania.

3. Termin ważności bonu określa starosta.

4. Pracodawcy, który zatrudni bezrobotnego przez deklarowany okres 6 miesięcy, starosta wypłaca premię w wysokości 1500 zł.

5. Premia stanowi pomoc publiczną i jest udzielana na zasadach pomocy de minimis.

6. W ramach bonu stażowego starosta może sfinansować:

1) koszty przejazdu do i z miejsca odbywania stażu – w formie ryczałtu w wysokości 600 zł przeznaczonego na pokrycie kosztów transportu środkami komunikacji publicznej, wypłaconego bezrobotnemu w miesięcznych transzach w wysokości 100 zł, wypłacanych łącznie ze stypendium;

2) koszty niezbędnych badań lekarskich lub psychologicznych – w formie wpłaty na konto wykonawcy badania.

7. Kwota premii, o której mowa w ust. 5, oraz kwota kosztów przejazdu, o której mowa w ust. 6 pkt 1, podlegają waloryzacji na zasadach określonych w art. 72 ust. 6.

8. Do stażu odbywanego w ramach bonu stażowego art. 53 ust. 1 i 4-8 oraz art. 66k ust. 1 stosuje się odpowiednio, a staż odbywa się na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 53 ust. 9 ustawy.

Art. 66m. 1. Bezrobotnemu w okresie 12 miesięcy od dnia określonego w dyplomie, świadectwie lub innym dokumencie poświadczającym ukończenie szkoły wyższej, do 30 roku życia, starosta na wniosek bezrobotnego może przyznać bon zatrudnieniowy.

2. Bon zatrudnieniowy, o którym mowa w ust. 1, stanowi dla pracodawcy gwarancję refundacji kosztów wynagrodzenia wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne w związku z zatrudnieniem bezrobotnego, któremu powiatowy urząd pracy przyznał bon.

3. Termin ważności bonu określa starosta.

4. Pracodawca w ramach bonu zatrudnieniowego zobowiązany jest do zatrudnienia bezrobotnego, o którym mowa w ust. 1, przez okres 18 miesięcy.

5. Realizacja bonu zatrudnieniowego odbywa się na podstawie umowy zawieranej przez starostę z pracodawcą.

6. Starosta refunduje pracodawcy, o którym mowa w ust. 4, część kosztów wynagrodzenia wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne, przez okres 12 miesięcy, w wysokości zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1.

7. Pracodawca zwraca kwotę refundacji:

1) w kwocie otrzymanej refundacji wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania, w przypadku zwolnienia skierowanego bezrobotnego w okresie 12 miesięcy od dnia jego zatrudnienia;

2) w kwocie ustalonej proporcjonalnie do okresu nieutrzymania zatrudnienia wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania, w przypadku

zwolnienia skierowanego bezrobotnego z winy pracodawcy, w okresie do 6 miesięcy przypadających bezpośrednio po upływie okresu refundacji.

8. Refundacja, o której mowa w ust. 6, stanowi pomoc publiczną i jest udzielana na zasadach pomocy de minimis.

Art. 66n. 1. Na wniosek bezrobotnego do 30 roku życia starosta może przyznać bezrobotnemu bon na zasiedlenie, w związku z podjęciem poza dotychczasowym miejscem zamieszkania przez bezrobotnego zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej, które podlegają ubezpieczeniom społecznym, za których wykonywanie osoba osiąga miesięczne wynagrodzenie brutto w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, przy czym odległość od dotychczasowego miejsca zamieszkania do miejscowości, w której podejmuje zatrudnienie, wynosi co najmniej 80 km lub czas dojazdu do tej miejscowości i powrotu do miejsca dotychczasowego zamieszkania przekracza łącznie 3 godziny dziennie.

2. Środki Funduszu Pracy przyznane w ramach bonu na zasiedlenie, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż dwukrotność przeciętnego wynagrodzenia za pracę, przeznacza się na pokrycie kosztów związanych z utrzymaniem przez okres co najmniej 6 miesięcy zatrudnienia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 43b.

3. Bezrobotny, który otrzymał bon na zasiedlenie zobowiązany jest:

- 1) w terminie do 30 dni od daty otrzymania bonu na zasiedlenie dostarczyć do powiatowego urzędu pracy dokument potwierdzający podjęcie zatrudnienia;
- 2) w terminie do 7 dni, odpowiednio od daty utraty zatrudnienia i od daty podjęcia nowego zatrudnienia, przedstawić powiatowemu urzędowi pracy informację o utracie i podjęciu zatrudnienia;
- 3) w terminie do 8 miesięcy od otrzymania bonu na zasiedlenie, udokumentować pozostawanie w zatrudnieniu, przez okres, o którym mowa w ust. 2.

4. Informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 3 mogą być przesyłane w szczególności za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu przepisów o prawie pocztowym lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisów o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

5. W przypadku niewywiązania się z obowiązku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, kwota bonu na zasiedlenie podlega zwrotowi w całości.

6. W przypadku niewywiązania się z obowiązku, o którym mowa w ust. 3 pkt 3,

kwota bonu na zasiedlenie podlega zwrotowi proporcjonalnie do udokumentowanego okresu przebywania w zatrudnieniu.”;

51) uchyla się art. 67-69;

52) po art. 69 dodaje się 69a-69d w brzmieniu:

„Art. 69a. 1. Środki Funduszu Pracy w formie KFS przeznacza się na finansowanie lub współfinansowanie działań na rzecz kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawców.

2. Środki KFS mogą być przeznaczone na finansowanie działań realizowanych przez powiatowe urzędy pracy obejmujących:

1) kształcenie ustawiczne pracowników i pracodawcy, na które składają się:

a) określenie potrzeb pracodawcy w zakresie kształcenia ustawicznego,

b) kursy i studia podyplomowe realizowane z inicjatywy pracodawcy lub za jego zgodą,

c) egzaminy umożliwiające uzyskanie dokumentów potwierdzających nabycie kompetencji, uprawnień lub kwalifikacji,

d) badania lekarskie i psychologiczne wymagane do podjęcia kształcenia lub pracy zawodowej po ukończonym kształceniu,

e) ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków w związku z podjętym kształceniem;

2) określanie zapotrzebowania na zawody na rynku pracy;

3) badanie efektywności wsparcia udzielonego ze środków KFS;

4) promocję KFS;

5) konsultacje i poradnictwo dla pracodawców w zakresie korzystania z KFS.

3. Działania, finansowane ze środków KFS, o których mowa w ust. 2 pkt 2-5 mogą być też realizowane przez wojewódzkie urzędy pracy i ministra właściwego do spraw pracy.

Art. 69b. 1. Na wniosek pracodawcy, starosta może przyznać środki z KFS, na warunkach określonych w umowie, na sfinansowanie pracodawcom kosztów kształcenia ustawicznego określonych w art. 69a ust. 2 pkt 1 lit. a-e w wysokości 80%, nie więcej jednak niż 300% przeciętnego wynagrodzenia na jednego

pracownika, a w przypadku mikroprzedsiębiorstw w wysokości 100%, nie więcej jednak niż 300% przeciętnego wynagrodzenia na jednego pracownika.

2. Pracodawca, o którym mowa w ust. 1, zawiera z pracownikiem, któremu zostaną sfinansowane koszty kształcenia ustawicznego, umowę określającą prawa i obowiązki stron.

3. Pracownik, który nie ukończył formy kształcenia, która została sfinansowana ze środków KFS ze swojej winy, lub z którym został rozwiązany stosunek pracy w trybie art. 52 Kodeksu pracy, jest obowiązany do zwrotu pracodawcy poniesionych kosztów, na zasadach określonych w umowie z przedsiębiorcą, o której mowa w ust. 2.

4. Starosta może przeprowadzać kontrolę u przedsiębiorcy w zakresie przestrzegania postanowień umowy o sfinansowanie kosztów kształcenia ustawicznego, wydatkowania środków KFS zgodnie z przeznaczeniem, właściwego dokumentowania oraz rozliczania otrzymanych i wydatkowanych środków i w tym celu może żądać okazania wszelkiej dokumentacji z tym związanej oraz żądać złożenia stosownych wyjaśnień.

5. W okresie obowiązywania umowy o sfinansowanie kosztów kształcenia ustawicznego pracodawca niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 roboczych dni od dnia, w którym uzyskał daną informację, jest obowiązany informować starostę o wszelkich okolicznościach mających negatywny wpływ na jej realizację.

6. Minister właściwy do spraw pracy określi w drodze rozporządzenia szczegółowe warunki i tryb przyznania środków z KFS, w tym:

- 1) zakres informacji niezbędnych do sporządzenia wniosku o przyznanie środków,
- 2) elementy umowy o sfinansowanie kosztów kształcenia ustawicznego – mając na względzie prawidłowość wydatkowania środków, a także konieczność zapewnienia zgodności udzielanej pomocy z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.”;

53) w art. 70 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Pracodawca zamierzający zwolnić co najmniej 50 pracowników w okresie 3 miesięcy jest obowiązany uzgodnić z powiatowym urzędem pracy właściwym

dla siedziby tego pracodawcy lub ze względu na miejsce wykonywania pracy zakres i formy pomocy dla zwalnianych pracowników, w tym pracowników niepełnosprawnych, dotyczące w szczególności:”

b) uchyla się pkt 4;

54) w art. 71:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnemu za każdy dzień kalendarzowy od dnia zarejestrowania się we właściwym powiatowym urzędzie pracy, z zastrzeżeniem art. 75, jeżeli:”

– w pkt 2:

– – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w okresie 18 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień zarejestrowania, łącznie przez okres co najmniej 365 dni:”

– – lit. d oraz e otrzymują brzmienie:

„d) opłacał składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy, z zastrzeżeniem art. 104b ust. 2, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota wynosząca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę,

e) wykonywał pracę w okresie tymczasowego aresztowania lub odbywania kary pozbawienia wolności, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę,”

– – lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) był zatrudniony za granicą i przybył do Rzeczypospolitej Polskiej jako repatriant,”

b) w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) świadczenia usług na podstawie umowy uaktywniającej, o której mowa w art. 51 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. Nr 45, poz. 235 oraz z 2011 r. Nr 131, poz. 764 i Nr 171, poz. 1016);

7) pobierania renty rodzinnej w sytuacji, gdy nastąpił zbieg prawa do tej renty z prawem do renty z tytułu niezdolności do pracy i wybrano pobieranie renty rodzinnej.”;

55) w art. 72 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wysokość zasiłku wynosi:

1) 717 zł miesięcznie w okresie pierwszych 90 dni posiadania prawa do zasiłku;

2) 563 zł miesięcznie w okresie kolejnych dni posiadania prawa do zasiłku.

2. Bezrobotnemu, którego łączne okresy wymienione w art. 71 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 1 i 2, 4 i 5, zwane dalej „okresem uprawniającym do zasiłku”, wynoszą mniej niż 5 lat, przysługuje zasiłek w wysokości 80% kwoty zasiłku określonego w ust. 1.”;

56) w art. 73:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 180 dni – dla bezrobotnych zamieszkałych w okresie pobierania zasiłku na obszarze powiatu, jeżeli stopa bezrobocia na tym obszarze w dniu 30 czerwca roku poprzedzającego dzień nabycia prawa do zasiłku nie przekraczała 150% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju;”;

– w pkt 2:

– – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„365 dni – dla bezrobotnych;”;

-- lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) którzy mają na utrzymaniu co najmniej jedno dziecko w wieku do 15 lat, a małżonek bezrobotnego jest także bezrobotny i utracił prawo do zasiłku z powodu upływu okresu jego pobierania po dniu nabycia prawa do zasiłku przez tego bezrobotnego lub”;

-- dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) samotnie wychowujących co najmniej jedno dziecko w wieku do 15 lat.”;

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku zmiany przez bezrobotnego miejsca zamieszkania skutkującej zmianą właściwości powiatowego urzędu pracy bezrobotny jest obowiązany powiadomić o tym fakcie urząd pracy, w którym jest zarejestrowany, oraz stawić się w powiatowym urzędzie pracy właściwym dla nowego miejsca zamieszkania w terminie 14 dni od dnia powiadomienia urzędu pracy dotychczas właściwego.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Bezrobotny, który utracił status bezrobotnego na okres krótszy niż 365 dni z powodu podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, pozarolniczej działalności lub uzyskiwania przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie i zarejestrował się w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotny w okresie 14 dni od dnia ustania zatrudnienia, zaprzestania wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności, pobierania po ustaniu zatrudnienia zasiłku chorobowego, macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zaprzestaniu wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub osiągnięcia przychodu przekraczającego połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, posiada prawo do zasiłku na czas skrócony o okres pobierania zasiłku przed utratą statusu bezrobotnego oraz o okresy, o których mowa w ust. 4.”;

57) w art. 73a ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Do wykonywania prac społecznie użytecznych mogą być kierowane również osoby uczestniczące w kontrakcie socjalnym, indywidualnym programie usamodzielnienia, lokalnym programie pomocy społecznej lub indywidualnym programie zatrudnienia socjalnego, jeżeli podjęły uczestnictwo w tych formach w wyniku skierowania powiatowego urzędu pracy na podstawie art. 50 ust. 2.”;

58) w art. 75:

a) w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) w okresie 6 miesięcy przed zarejestrowaniem w powiatowym urzędzie pracy rozwiązał umowę o pracę zawartą na podstawie skierowania przez urząd pracy do pracodawcy otrzymującego w ramach tego skierowania świadczenie aktywizacyjne, przed upływem okresów, wskazanych w art. 60b ust 2.”,

b) w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) po zakończeniu odbywania praktyki absolwenckiej i otrzymywania z tego tytułu miesięcznie świadczenia pieniężnego w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę;

6) po upływie 180 dni od dnia zarejestrowania w powiatowym urzędzie pracy – w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 9.”;

59) w art. 76:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba, która pobrała nienależne świadczenie pieniężne, jest obowiązana do zwrotu, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w przedmiocie obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia pieniężnego, kwoty otrzymanego świadczenia wraz z przekazaną od tego świadczenia zaliczką na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składką na ubezpieczenie zdrowotne.”,

b) w ust. 2 pkt 4 i 4a otrzymują brzmienie:

„4) koszty szkolenia, w przypadku określonym w art. 41 ust. 6 lub w sytuacji, gdy skierowanie na szkolenie nastąpiło na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd powiatowego urzędu pracy przez osobę skierowaną na szkolenie;

4a) koszty przygotowania zawodowego dorosłych, w przypadku określonym w art. 53h ust. 1 lub w sytuacji, gdy skierowanie na przygotowanie zawodowe dorosłych nastąpiło na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd powiatowego urzędu pracy przez osobę skierowaną na przygotowanie zawodowe dorosłych;”;

c) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Starosta może odroczyć termin płatności lub rozłożyć na raty nienależnie pobrane świadczenie, zwrot refundacji oraz jednorazowo przyznanych środków w przypadkach, o których mowa w art. 46 ust. 2 i 3, albo po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy umorzyć te należności w całości albo w części, jeżeli wystąpiła jedna z przesłanek:”;

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Od należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, refundacji lub przyznanych jednorazowo środków, o których mowa w art. 46, oraz innych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 7a, których termin płatności odroczone lub które rozłożono na raty, nie nalicza się odsetek za zwłokę za okres od dnia wydania decyzji w przedmiocie odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty do dnia upływu terminu zapłaty określonego w decyzji.”;

e) po ust. 9 dodaje się ust. 9a i 9b w brzmieniu:

„9a. Jeżeli zapłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 9, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami za zwłokę naliczonymi od terminu płatności określonego w decyzji, o której mowa w ust. 1.

9b. Jeżeli zapłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu refundacji lub przyznanych jednorazowo środków, o których mowa w art. 46 oraz innych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 7a, nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 9, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami za zwłokę naliczonymi od terminu płatności określonego w art. 46 ust. 2 i 3.”,

f) po ust. 10 dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Od kwot należności pozostałych do spłaty z tytułu zwrotu refundacji oraz jednorazowo przyznanych środków w przypadkach, o których mowa w art. 46 ust. 2 i 3 oraz kwot należności pozostałych do spłaty z tytułu zwrotu refundacji uzyskanej w ramach prac interwencyjnych, robót publicznych lub jednorazowej refundacji składek na ubezpieczenia społeczne nalicza się odsetki, które wynikają z przepisów ustawy lub wydanych na jej podstawie przepisów.”;

60) po art. 76 dodaje się art. 76a w brzmieniu:

„Art. 76a. W przypadku śmierci bezrobotnego lub poszukującego pracy decyzje w zakresie statusu bezrobotnego, poszukującego pracy oraz decyzje w zakresie zasiłku i innych świadczeń z tytułu bezrobocia, wygasają.”;

61) w art. 79 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) okresów wymaganych do nabycia prawa oraz wysokości i długości okresu pobierania zasiłku;”;

62) w art. 85 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Agencja zatrudnienia jest obowiązana do prowadzenia:

1) wykazu podmiotów, do których kierowane są osoby kierowane do pracy za granicą, zawierającego w szczególności: nazwę państwa pochodzenia podmiotu, oznaczenie podmiotu oraz jego siedzibę;

2) wykazu osób kierowanych do pracy za granicą, zawierającego w szczególności: imię i nazwisko, adres zameldowania osoby, oznaczenie i siedzibę podmiotu, do którego skierowano osobę do pracy za granicą oraz nazwę państwa pochodzenia podmiotu, okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.”;

63) w art. 91:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1 uchyla się pkt 5,

c) dodaje się ust. 2-5 w brzmieniu:

„2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4, zatrudnieni w powiatowym urzędzie pracy mogą pełnić funkcję doradcy klienta indywidualnego lub instytucjonalnego.

3. Do zadań doradcy klienta indywidualnego należy stała opieka nad bezrobotnym lub poszukującym pracy, w szczególności określenie profilu pomocy, przygotowanie i nadzór nad realizacją indywidualnego planu działania, świadczenie podstawowych usług rynku pracy oraz ułatwianie dostępu do innych form pomocy określonych w ustawie, z wyłączeniem działań, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2 i 2a oraz w art. 38 ust. 1 pkt 1 lit. d i ust. 1a.

4. Do zadań doradcy klienta instytucjonalnego należy stała współpraca z pracodawcą w zakresie pomocy określonej w ustawie, w szczególności ustalanie zapotrzebowania na nowych pracowników i pozyskiwanie ofert pracy w ramach pośrednictwa pracy oraz ułatwianie dostępu do innych form pomocy określonych w ustawie, z wyłączeniem działań, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 2 lit. b.

5. Przepisy ust. 4 stosuje się odpowiednio do innych podmiotów określonych w ustawie, w szczególności do przedsiębiorców, o których mowa w art. 39c.”;

64) uchyla się art. 92, art. 94, art. 96, art. 97, art. 98 i art. 99a;

65) art. 99b otrzymuje brzmienie:

„Art. 99b. 1. Pracownicy, o których mowa w art. 91 pkt 1-4 i 6, są obowiązani doskonalić kwalifikacje zawodowe, w szczególności przez uczestnictwo w szkoleniach z wykorzystaniem modułowych programów szkoleń dla kadr publicznych służb zatrudnienia dostępnych w bazach danych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy.

2. Minister właściwy do spraw pracy może określić, w drodze rozporządzenia, stanowiska dla pracowników, o których mowa w art. 91 pkt 1-4 i 6, oraz wymagania konieczne do zmiany stanowiska w ramach urzędu pracy, biorąc pod uwagę konieczność rozwoju i doskonalenia zawodowego pracowników publicznych służb zatrudnienia.”;

66) art. 100 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownikom wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy, o których mowa w art. 91 pkt 1-4 i 6, może być przyznany dodatek do wynagrodzenia finansowany ze środków Funduszu Pracy, uzależniony od doskonalenia kwalifikacji zawodowych, jakości wykonywanej pracy oraz zajmowanego stanowiska i powierzonych funkcji.

2. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, tryb oraz warunki przyznawania i wypłacania dodatku do wynagrodzenia pracownikom, o których mowa w art. 91 pkt 1-4 i 6, mając na uwadze osiągnięcie zwiększonej efektywności oraz konieczność rozwoju zawodowego pracowników publicznych służb zatrudnienia.”;

67) w art. 101 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy art. 100 stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych w Ochotniczych Hufcach Pracy.”;

68) po art. 104b dodaje się art. 104c w brzmieniu:

„Art. 104c. Pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne nie opłacają składek na Fundusz Pracy przez okres 12 miesięcy, począwszy od pierwszego miesiąca

po zawarciu umowy o pracę, za skierowanych zatrudnionych bezrobotnych, którzy nie ukończyli 30 roku życia.”;

69) w art. 106a dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Wydatki publicznych służb zatrudnienia na działania związane z udziałem w sieci EURES inne niż wydatki, o których mowa w ust. 2, mogą obejmować:

- 1) poniesione na terenie Rzeczypospolitej Polskiej koszty rozpowszechniania ofert pracy, korespondencji, komunikowania się, usług teleinformatycznych, tłumaczeń pisemnych i ustnych wraz z obsługą techniczną, wynajmu pomieszczeń i powierzchni, w tym powierzchni wystawienniczych, wynajmu sprzętu, stoisk wystawienniczych związane z pośrednictwem pracy, w przypadku gdy nie ma możliwości pokrycia tych kosztów ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego;
- 2) refundację kosztów wynagrodzenia i składek na ubezpieczenie społeczne, składek na Fundusz Pracy oraz odpisów na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych pracownika urzędu ministra właściwego do spraw pracy wykonującego zadania wynikające z udziału w sieci EURES.”;

70) w art. 107 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Od składek na Fundusz Pracy nieopłaconych w terminie Zakład Ubezpieczeń Społecznych pobiera odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.⁸⁾). Składki te oraz należności z tytułu odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, o których mowa w ust. 3, nieopłacone w terminie, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub egzekucji sądowej. Składki, odsetki i dodatkowe opłaty są przekazywane na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy.”;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 35.

71) w art. 108 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kosztów badań lekarskich, psychologicznych i specjalistycznych, o których mowa w art. 2 ust. 3 oraz art. 40 ust. 5;”

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) kosztów, o których mowa w art. 109 ust.7a;”

c) po pkt 4b dodaje się pkt 4c i 4d w brzmieniu:

„4c) kosztów wynagrodzeń, nagród oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowych urzędów pracy, o których mowa w art. 9 ust. 2a⁴ i 2a⁵;

4d) kosztów nagród specjalnych oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowych urzędów pracy, o których mowa w art. 9 ust. 2a⁸;”

d) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) kosztów szkolenia oraz przejazdów członków rad rynku pracy, o których mowa w art. 23a i art. 23b;”

e) po pkt 16 dodaje się pkt 16a-16d w brzmieniu:

„16a) grantów na telepracę, o których mowa w art. 60a;

16b) świadczeń aktywizacyjnych za zatrudnienie po przerwie związanej z wychowaniem dziecka lub sprawowaniem opieki nad osobą zależną, o których mowa w art. 60b;

16c) refundacji pracodawcy kosztów składek na ubezpieczenia społeczne za bezrobotnych do 30 roku życia podejmujących pierwszą pracę, o których mowa w art. 60c;

16d) kosztów dofinansowania wynagrodzenia zatrudnionego bezrobotnego powyżej 50 roku życia, o którym mowa w art. 60d;”

f) pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) świadczeń przysługujących rolnikom zwalnianym z pracy, o których mowa w art. 62, z wyjątkiem świadczeń, o których mowa w art. 62 ust.1 pkt 1 lit. a;”

- g) po pkt 22 dodaje się pkt 22a – 22j w brzmieniu:
- „22a) świadczeń przysługujących rolnikom zwalnianym z pracy, o których mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a;
 - 22b) kosztów realizacji zleconych działań w zakresie integracji społecznej, o których mowa w art. 62a ust. 8;
 - 22c) programów regionalnych, o których mowa w art. 66c;
 - 22d) kosztów zlecenia usług aktywizacyjnych, o których mowa w art. 66d;
 - 22e) pożyczek na utworzenie stanowiska pracy lub podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w art. 61e, wraz z kosztami związanymi z udzielaniem pożyczek oraz usług doradczych i szkoleniowych;
 - 22f) wydatków ponoszonych w ramach bonu szkoleniowego, o którym mowa w art. 66k ust. 1;
 - 22g) wydatków ponoszonych w ramach bonu stażowego, o którym mowa w art. 66l ust. 1;
 - 22h) refundacji pracodawcy, w ramach bonu zatrudnieniowego, części wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w art. 66m ust. 6;
 - 22i) wydatków ponoszonych w ramach bonu na zasiedlenie, o którym mowa w art. 66n;
 - 22j) kosztów zadań realizowanych w ramach KFS, o których mowa w art. 69a;”
- h) uchyla się pkt 23 i 24,
- i) pkt 37 otrzymuje brzmienie:
- „37) kosztów prowadzenia porad grupowych i szkoleń z zakresu umiejętności poszukiwania pracy, o których mowa w art. 38 ust. 1a i 3 przez osoby niebędące pracownikami urzędów pracy, oraz kosztów wyposażenia akademickich biur karier, o których mowa w art. 39 ust. 6;”
- j) pkt 38 otrzymuje brzmienie:
- „38) kosztów szkolenia i studiów, w tym studiów podyplomowych, kadr publicznych służb zatrudnienia i kadr Ochotniczych Hufców Pracy;”
- k) uchyla się pkt 56;

l) w pkt 56 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 57 w brzmieniu:

„57) kosztów przeprowadzenia operacyjnego audytu zewnętrznego, o którym mowa w art. 118a ust. 2-5.”;

72) w art. 109:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2g w brzmieniu:

„2a. Marszałek województwa może przeznaczyć w ramach kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy, o której mowa w ust. 2, nie więcej niż 5% kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy z przeznaczeniem na finansowanie realizacji programów regionalnych, o których mowa w art. 66c.

2b. Minister właściwy do spraw pracy, na podstawie wniosków marszałków województw, ustala kwoty środków (limity) Funduszu Pracy, z przeznaczeniem na finansowanie, w danym roku budżetowym, zlecenia usług aktywizacyjnych, o których mowa w art. 66d.

2c. Środki Funduszu Pracy przeznaczone na finansowanie w danym roku budżetowym zadań realizowanych w ramach KFS, są określane w planie Funduszu Pracy na ten rok, w kwocie odpowiadającej wysokości 2% przychodów Funduszu Pracy uzyskanych z obowiązkowych składek na Fundusz Pracy w roku przed rokiem poprzedzającym rok, dla którego sporządzany jest plan finansowy Funduszu Pracy, z zastrzeżeniem ust. 2d.

2d. Kwota środków Funduszu Pracy przeznaczonych w roku 2014 na finansowanie zadań realizowanych w ramach KFS wynosi 100 mln zł.

2e. Kwoty środków (limity) Funduszu Pracy, jakie mogą być wydatkowane w roku budżetowym na finansowanie w województwie zadań realizowanych przez powiatowe urzędy pracy w ramach KFS, o których mowa w art. 69a ust. 2, z wyłączeniem kwot środków na finansowanie zadań realizowanych przez ministra właściwego do spraw pracy oraz wojewódzkie urzędy pracy, a następnie pomniejszone o 20% rezerwę, są ustalane według algorytmu określanego corocznie przez ministra właściwego do spraw pracy w porozumieniu z Radą Rynku Pracy.

2f. Kwoty środków (limity) Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 2e są przekazywane, na wniosek marszałka województwa, przez ministra właściwego do spraw pracy, na wyodrębniony rachunek bankowy samorządom powiatów.

2g. Samorządy powiatowe mogą wnioskować o dodatkowe środki na finansowanie zadań realizowanych w ramach KFS w zakresie wsparcia kształcenia ustawicznego, po wyczerpaniu środków przyznanych algorytmem, o którym mowa w ust. 2e.

2h. W przypadku braku możliwości wykorzystania w danym roku budżetowym środków Funduszu Pracy przyznanych dla danego samorządu powiatu na finansowanie zadań realizowanych w ramach KFS środki te zwiększają kwotę rezerwy, o której mowa w ust. 2e.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Podstawę wydatkowania środków Funduszu Pracy na finansowanie w województwie projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego stanowi umowa zawarta między zarządem województwa a ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego, po uprzednim uzgodnieniu treści umowy oraz wysokości środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie tych projektów z ministrem właściwym do spraw pracy. Kopie zawartych umów minister do spraw rozwoju regionalnego przekazuje niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw pracy.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7¹-7² w brzmieniu:

„7¹. W ramach środków Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 7, minister właściwy do spraw pracy na wniosek marszałka województwa przyznaje samorządom powiatów kwoty środków (limity) z przeznaczeniem na finansowanie projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego.

7². Wysokość środków Funduszu Pracy przeznaczonych dla województw na finansowanie przez samorządy powiatowe, w okresie programowania Unii Europejskiej obejmującym lata 2014-2020, projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego określa umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw pracy, ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.”,

d) ust. 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. Podstawę wydatkowania w danym roku budżetowym środków Funduszu Pracy na finansowanie lub dofinansowanie zadań realizowanych przez wojewódzkie urzędy pracy, w tym na:

- 1) przygotowywanie na zlecenie ministra właściwego do spraw pracy:
 - a) w oparciu o jednolitą metodologię, badań dotyczących rynku pracy,
 - b) opracowań, prognoz, ekspertyz, analiz, wydawnictw i konkursów dotyczących rynku pracy,
 - c) opracowań informacji zawodowych o charakterze centralnym;
- 2) prowadzenie szkoleń pracowników wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy w zakresie realizacji podstawowych usług rynku pracy;
- 3) koszty wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy oraz odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych pracowników wojewódzkich urzędów pracy wykonujących zadania wynikające z realizacji w województwie projektów współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Pracy oraz kosztów obsługi KFS

– stanowi umowa zawarta pomiędzy ministrem właściwym do spraw pracy, a zarządem województwa.”,

e) po ust. 7e dodaje się ust. 7f-7g w brzmieniu:

„7f. Środki Funduszu Pracy na finansowanie przez samorzady powiatowe realizacji programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej mogą zostać przeznaczone, jako wkład własny, na realizację projektów współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem ust. 7g.

7g. Projekty finansowane lub współfinansowane ze źródeł innych niż Fundusz Pracy, z wyłączeniem projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26a, mogą być realizowane przez samorzady powiatów tylko wówczas, jeśli ich realizacja będzie powodowała uzyskanie dodatkowej puli środków z przeznaczeniem na aktywizację bezrobotnych lub wspieranie utrzymania zatrudnienia oraz jeśli w ramach tych projektów realizowane są wyłącznie działania zgodne z przepisami ustawy i wydanych na jej podstawie przepisów.”,

f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Kwoty środków Funduszu Pracy na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej oraz innych fakultatywnych zadań realizowanych przez powiaty są ustalane przez zarząd województwa, według kryteriów określonych przez sejmik województwa, w ramach kwoty, o której mowa w ust. 2. Określając kryteria, sejmik województwa powinien wziąć pod uwagę w szczególności:

- 1) liczbę bezrobotnych;
- 2) stopę bezrobocia;
- 3) kwoty środków Funduszu Pracy przeznaczone w powiecie na realizację projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego;
- 4) efektywność działań urzędów pracy na rzecz aktywizacji bezrobotnych.”,

g) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W kwocie środków Funduszu Pracy ustalonej, zgodnie z ust. 8, dla powiatu na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, udział środków przeznaczonych na finansowanie realizacji PAI, o którym mowa w art. 62a, wynosi nie więcej niż 5%.”,

h) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Decyzję w sprawie wyboru form aktywizacji zawodowej bezrobotnych i innych uprawnionych osób, w ramach łącznej kwoty ustalonej dla powiatu na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, podejmuje starosta, po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy.”,

i) ust. 11 i 11a otrzymują brzmienie:

„11. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) algorytm, o którym mowa w ust. 2;
- 2) sposób ustalania kwot środków z Funduszu Pracy dla samorządów województw i powiatów oraz wysokość i przeznaczenie rezerwy będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy.

11a. Przy ustalaniu kwot środków na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej w województwie algorytm powinien w szczególności uwzględniać:

- 1) liczbę bezrobotnych i stopę bezrobocia – w 75%;
- 2) efektywność działań na rzecz aktywizacji bezrobotnych – w 25%.”,

l) w ust. 12 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podmioty oraz osoby, o których mowa w art. 46, stają się ich własnością:”,

m) dodaje się ust. 12a w brzmieniu:

„12a. Specyficzne elementy wspierające zatrudnienia, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 36a, zakupione z Funduszu Pracy przez powiatowy urząd pracy, mogą stać się własnością uczestnika programu specjalnego, po zakończeniu programu specjalnego lub po zakończeniu udziału w programie specjalnym z powodu podjęcia zatrudnienia, o ile w ocenie powiatowego urzędu pracy są one niezbędne do znalezienia lub utrzymania zatrudnienia.”;

73) w art. 109a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Roczny koszt szkoleń i studiów dla jednej osoby, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 38, nie może przekroczyć 150% przeciętnego wynagrodzenia.”;

74) po art. 109d dodaje się art. 109e i art. 109f w brzmieniu:

„109e. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy Banku Gospodarstwa Krajowego środki, o których mowa w art. 61e, na finansowanie pożyczek na utworzenie stanowiska pracy lub podjęcie działalności gospodarczej oraz usług doradczych i szkoleniowych, o których mowa w art. 61e wraz z kosztami ich obsługi.

2. Podstawę przekazywania środków, o których mowa w ust. 1, stanowi umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw pracy, a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

3. Umowa, o której mowa w ust. 2 powinna określać w szczególności:

- 1) wysokość środków oraz wysokość kosztów związanych z obsługą wypłaty pożyczek i usług, o których mowa w ust. 1;
 - 2) zasady i warunki przekazywania środków;
 - 3) zasady udzielania pożyczek, w tym podział zadań realizowanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego oraz pośredników finansowych, o których mowa w art. 61g;
 - 4) zasady świadczenia usług doradczych i szkoleniowych, o których mowa w art. 61e;
 - 5) zasady prowadzenia działań promocyjno-informacyjnych;
 - 6) obowiązki związane z udzieleniem pomocy de minimis, o których mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. Nr z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.⁹⁾);
 - 7) zasady kontroli prawidłowości realizacji umowy, o której mowa w ust. 2 oraz podmioty uprawnione do jej przeprowadzania;
 - 8) zasady wykorzystania spłaconego kapitału, odsetek od pożyczek oraz innych przychodów, w tym środków odzyskanych w wyniku działań windykacyjnych,
 - 9) zasady podejmowania działań windykacyjnych;
 - 10) zasady wycofywania środków z Banku Gospodarstwa Krajowego;
 - 11) zasady i formy zabezpieczenia spłaty i zwrotu udzielanych pożyczek;
 - 12) zasady rozliczania otrzymanych środków oraz sporządzania sprawozdawczości dla ministra właściwego do spraw pracy.
4. Środki z tytułu spłaconych i zwróconych pożyczek oraz z tytułu oprocentowania pożyczek są wykorzystywane na udzielanie kolejnych pożyczek. Art. 109f. Urzędy pracy udzielając wsparcia ze środków innych niż Fundusz Pracy, w szczególności w ramach projektów finansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, obowiązane są do stosowania przepisów niniejszej ustawy w odniesieniu do kwot, stawek, form pomocy, zasad zwrotu nienależnie pobranych świadczeń oraz podmiotów.”;

76) w art. 118a:

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 93, poz. 585, z 2010 r. Nr 18, poz. 99, z 2011 r. Nr 233, poz. 1381.

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dysponent Funduszu Pracy może zlecić podmiotowi wybranemu zgodnie z przepisami o zamówieniach publicznych, przeprowadzenie operacyjnego audytu zewnętrznego w powiatowych urzędach pracy uzyskujących efektywność zatrudnieniową podstawowych form aktywizacji zawodowej, o której mowa w art. 4 ust. 1b pkt 2 lit. a, na poziomie niższym niż średnia krajowa lub efektywność kosztową podstawowych form aktywizacji zawodowej, o której mowa w art. 4 ust. 1b pkt 2 lit. b, na poziomie wyższym niż średnia krajowa.”;

b) dodaje się ust. 3-6 w brzmieniu:

„3. Audyt, o którym mowa w ust. 2, przeprowadza podmiot zewnętrzny, niezależny od powiatowego urzędu pracy, posiadający odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie z zakresu audytu lub dysponujący osobami uprawnionymi do przeprowadzenia audytu, zgodnie z obowiązującymi międzynarodowymi standardami audytu w zakresie:

1) oceny efektywności zarządzania jednostką;

2) badania efektywności działania jednostki.

4. Audyt, o którym mowa w ust. 2, kończy się sporządzeniem sprawozdania z przeprowadzonego audytu, zawierającego opis ustalonego stanu faktycznego oraz jego ocenę, a także zalecenia lub wnioski dotyczące usunięcia nieprawidłowości lub usprawnienia funkcjonowania powiatowego urzędu pracy w zakresie poprawy uzyskiwanych efektów dotyczących wydatkowania środków Funduszu Pracy na finansowanie realizacji zadań, o których mowa w art. 9 ust. 1.

5. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 4, stanowi podstawę wystąpienia przez Dysponenta Funduszu Pracy do zarządu powiatu z wnioskiem o opracowanie programu naprawczego.

6. Kontrolowani lub audytowani są obowiązani udostępnić wszelkie dokumenty i udzielać wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli lub audytu.”;

77) w art. 119 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sprawca nie podlega odpowiedzialności, jeżeli przed dniem rozpoczęcia przeprowadzania kontroli obowiązek, o którym mowa w art. 74, został już spełniony.”;

78) w art. 121 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Kto świadcząc usługi, o których mowa w art. 18 ust. 1 oraz w art. 18c ust. 2, pobiera od osoby, dla której poszukuje zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub której udziela pomocy w wyborze odpowiedniego zawodu i miejsca zatrudnienia, dodatkowe opłaty inne niż wymienione w art. 85 ust. 2 pkt 7, podlega karze grzywny nie niższej niż 3.000 zł.

3. Tej samej karze podlega, kto świadcząc usługi, o których mowa w art. 18 ust. 1 oraz w art. 18c ust. 2, nie przestrzega zasady zakazu dyskryminacji ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, pochodzenie etniczne, narodowość, orientację seksualną, przekonania polityczne i wyznanie lub ze względu na przynależność związkową.”;

79) po art. 121b dodaje się art. 121c w brzmieniu:

„Art. 121c. Kto świadcząc usługi, o których mowa w art. 18 ust. 1 oraz w art. 18c ust. 2 pkt 1-3 i 7, osobie podejmującej za jej pośrednictwem pracę, staż zawodowy, praktykę za granicą, nie przedstawia pisemnej informacji, o której mowa w art. 19ca ust. 1 lub przedstawia informację niezgodną ze stanem faktycznym, podlega karze grzywny nie niższej niż 3 000 zł.”;

80) w art. 122 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sprawca nie podlega odpowiedzialności, jeżeli przed dniem rozpoczęcia kontroli zaległe składki na Fundusz Pracy zostały już opłacone w wymaganej wysokości.”;

81) art. 123 otrzymuje brzmienie:

„Art. 123. Kto ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, narodowość, przekonania polityczne, pochodzenie etniczne, wyznanie lub orientację seksualną odmówi zatrudnienia kandydata na wolnym miejscu zatrudnienia lub miejscu przygotowania zawodowego dorosłych, podlega karze grzywny nie niższej niż 3.000 zł.”;

82) uchyla się art. 140 i dodaje art. 140a w brzmieniu:

„140a. Powiat, z wyłączeniem powiatowego urzędu pracy, może być organizatorem robót publicznych od dnia wejścia w życie ustawy.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 14 w ust. 1 uchyla się pkt 13.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 12 w ust. 1 uchyla się pkt 5b.

Art. 4. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2013 r. poz. 216) w art. 56 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przychody ze sprzedaży należących do Skarbu Państwa akcji i udziałów, stanowiących do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 253, z późn. zm.¹²⁾) rezerwę na cele uwłaszczenia, minister właściwy do spraw

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1278, 1342, 1529 i 1540 oraz z 2013 r. poz. 21.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 781, Nr 178, poz. 1059, Nr 205, poz. 1202 oraz Nr 234, poz. 1389 i 1391, z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1010, 1342 i 1540 oraz z 2013 r. poz. 21 i 613.

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 93, poz. 820, Nr 200, poz. 1689, Nr 230, poz. 1923 i Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 65, poz. 594, z 2004 r. Nr 141, poz. 1491, Nr 240, poz. 2408 i Nr 273, poz. 2703, z 2006 r. Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162 oraz z 2012 r. poz. 951.

Skarbu Państwa przekazuje na wyodrębniony rachunek ministra właściwego do spraw pracy. Środki te przeznacza się na finansowanie zadań ministra właściwego do spraw pracy na rzecz przeciwdziałania bezrobociu. Minister właściwy do spraw pracy może przekazać środki do:

- 1) Funduszu Pracy;
- 2) Banku Gospodarstwa Krajowego.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721, z późn. zm.¹³⁾) w art. 11 ust. 2 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9-12 w brzmieniu:

- „9) szkoleń na podstawie trójstronnych umów szkoleniowych zawieranych pomiędzy starostą, pracodawcą i instytucją szkoleniową;
- 10) bon na zasiedlenie;
 - 11) bonu szkoleniowego;
 - 12) bonu stażowego.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 41 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Płatnik składek jest zwolniony z przekazywania informacji wynikającej z ust. 9 w przypadku:

 - a) pobierania składek na ubezpieczenie zdrowotne z emerytur i rent,
 - b) bezrobotnych bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych, o których mowa w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 171, poz. 1016, Nr 209, poz. 1243 i 1244 oraz Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 986 i 1456 oraz z 2013 r. poz. 73 i 675.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 218, poz. 1690, z 2010 r. Nr 105, poz. 668, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474, Nr 254, poz. 1700 i Nr 257, poz. 1725, z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 75, poz. 398, Nr 138, poz. 808, Nr 171, poz. 1016, Nr 197, poz. 1170, Nr 199, poz. 1175, Nr 232, poz. 1378 i Nr 291, poz. 1706, z 2012 r. poz. 611, 637, 769, 1342 i 1548 oraz z 2013 r. poz. 675.

2) w art. 50:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dane zgromadzone na koncie ubezpieczonego, o których mowa w art. 40, i na koncie płatnika składek, o których mowa w art. 45, mogą być udostępniane sądom, prokuratorom, organom kontroli skarbowej, organom podatkowym, komornikom sądowym, ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia oraz Komisji Nadzoru Finansowego, z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Dane zgromadzone na kontach, o których mowa w ust. 3, udostępnia się bezpłatnie sądom, prokuratorom, organom kontroli skarbowej, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Straży Granicznej, ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia oraz Komisji Nadzoru Finansowego, a także w zakresie niezbędnym do realizacji świadczeń rodzinnych wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”,

c) dodaje się ust. 14–18 w brzmieniu:

„14. Zakład udostępnia bezpłatnie powiatowym urządowi pracy, wojewódzkim urządowi pracy, wojewodom oraz ministrowi właściwemu do spraw pracy z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych dane w postaci elektronicznej, zgromadzone na koncie ubezpieczonych, o których mowa w art. 40, obejmujące:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę urodzenia;
- 3) numer PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL – rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości;
- 4) obywatelstwo;
- 5) kod i nazwę tytułu ubezpieczenia;
- 6) nazwę i dane identyfikacyjne płatnika;
- 7) datę powstania obowiązku ubezpieczeń społecznych;

- 8) datę zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych lub do ubezpieczenia zdrowotnego;
- 9) datę wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych lub z ubezpieczenia zdrowotnego;
- 10) rodzaje ubezpieczeń wraz z określeniem, czy dobrowolne, czy obowiązkowe;
- 11) wymiar czasu pracy;
- 12) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne lub informację potwierdzającą, czy podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy osiągnęła kwotę minimalnego wynagrodzenia;
- 13) informację o przekroczeniu rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe;
- 14) wykazane w imiennym raporcie miesięcznym przerwy w opłacaniu składek;
- 15) wypłacone świadczenia z ubezpieczenia chorobowego i z ubezpieczenia wypadkowego;
- 16) wypłacane świadczenia z ubezpieczenia emerytalnego i z ubezpieczeń rentowych;
- 17) imię i nazwisko oraz datę uzyskania lub utraty uprawnień do ubezpieczenia zdrowotnego przez członka rodziny
– w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

15. Informacje, o których mowa w ust. 14, są przetwarzane z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych, jeżeli powiatowy urząd pracy, wojewódzki urząd pracy, wojewoda lub minister właściwy do spraw pracy, spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada urządzenia umożliwiające identyfikację osoby uzyskującej informacje w systemie oraz zakresu, daty i celu ich uzyskania;
- 2) posiada zabezpieczenia uniemożliwiające wykorzystanie informacji niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) dostęp do danych osobowych jest nadzorowany i rejestrowany zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

16. W przypadku braku możliwości udostępnienia, pozyskania lub wymiany informacji, o których mowa w ust. 14, na zasadach określonych w ust. 15, są one udostępniane w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 lutego

2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne na podstawie wniosku złożonego w szczególności w formie dokumentu elektronicznego.

17. Zakład udostępnia powiatowym urządzą pracy i wojewódzkim urządzą pracy, w postaci elektronicznej, wykaz obejmujący dane osób ubezpieczonych, wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 9-9b, które w poprzednim miesiącu zostały zgłoszone do ubezpieczeń społecznych lub ubezpieczenia zdrowotnego, także z innych tytułów – w terminie do 10 dnia roboczego następnego miesiąca.

18. Dane, o których mowa w ust. 17, obejmują:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę urodzenia;
- 3) numer PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL – rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości oraz data urodzenia i obywatelstwo;
- 4) datę powstania obowiązku ubezpieczeń społecznych lub ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu niż wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 9-9b;
- 5) datę wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych lub z ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu niż wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 9-9b;
- 6) kod tytułu ubezpieczenia.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.) w art. 6:

1) w ust. 1 w pkt 3 lit. g oraz h otrzymują brzmienie:

- „g) naborze kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy,
- h) konkursie na wyższe stanowisko w służbie cywilnej;”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1f w brzmieniu:

„1a. Ogłoszenie o naborze, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. g powinno zawierać w szczególności:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska pracy;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem pracy zgodnie z opisem danego stanowiska, ze wskazaniem, które z nich są niezbędne, a które dodatkowe;

- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku pracy;
- 5) informację o warunkach pracy na danym stanowisku pracy;
- 6) informację, czy w miesiącu poprzedzającym datę upublicznienia ogłoszenia wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w urzędzie, w rozumieniu przepisów o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, wynosi co najmniej 6%;
- 7) miejsce wykonywania pracy;
- 8) informację o wysokości proponowanego wynagrodzenia brutto;
- 9) datę rozpoczęcia pracy;
- 10) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 11) termin i miejsce składania dokumentów.

1b. Ogłoszenie o konkursie, o którym mowa w ust. pkt 3 lit. h powinno zawierać w szczególności:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie wyższego stanowiska w służbie cywilnej, na które jest przeprowadzany nabór;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem, wynikające z przepisów ustaw;
- 4) wymagania związane ze stanowiskiem, zgodnie z opisem danego stanowiska, ze wskazaniem, które z nich są niezbędne, a które są pożądane;
- 5) informację o warunkach pracy na danym stanowisku;
- 6) informację, czy w miesiącu poprzedzającym datę upublicznienia ogłoszenia wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w urzędzie, w rozumieniu przepisów o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, wynosi co najmniej 6%;
- 7) miejsce wykonywania pracy;
- 8) informację o wysokości proponowanego wynagrodzenia brutto;
- 9) datę rozpoczęcia pracy;
- 10) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 11) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 12) termin i miejsce składania dokumentów;
- 13) informację o metodach i technikach naboru.

1c. Termin do składania dokumentów, określony w ogłoszeniu o naborze lub konkursie, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej, nie może być krótszy niż

10 dni, a dla ogłoszenia o naborze w celu zastępstwa nieobecnego pracownika – 5 dni od dnia opublikowania tego ogłoszenia.

1d. Organ władzy publicznej jest obowiązany niezwłocznie po umieszczeniu ogłoszenia o poszukiwaniu pracownika na wolne stanowisko pracy lub konkursie na wyższe stanowisko w służbie cywilnej w Biuletynie Informacji Publicznej zgłosić informację o wolnym stanowisku pracy lub konkursie do powiatowego urzędu pracy, właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy albo miejsce wykonywania pracy lub ministrowi właściwemu do spraw pracy.

1e. Przepisy ust. 1a-1d stosuje się odpowiednio do stanowisk, nie będących stanowiskami urzędniczymi w rozumieniu przepisów o pracownikach samorządowych oraz stanowisk, które nie wchodzi w skład korpusu służby cywilnej w rozumieniu przepisów o służbie cywilnej.

1f. Przepisy ust. 1a-1e stosuje się odpowiednio do podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2, nie będących organami władzy publicznej.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2003 r. Nr 65, poz. 594, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 4 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) związane z realizacją zadań na rzecz promocji zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu, związanych z rozwojem przedsiębiorczości wśród studentów ostatniego roku uczelni wyższych, absolwentów szkół i wyższych uczelni w okresie 48 miesięcy od dnia otrzymania dyplomu oraz osób pozostających bez pracy, a także tworzeniem nowych miejsc pracy”.

Art. 9. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182 i 509) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2009 r. Nr 65, poz. 545 i Nr 195, poz. 1503, z 2011 r. Nr 28, poz. 143, oraz z 2012 r. poz. 951.

„2. Brak współdziałania osoby lub rodziny z pracownikiem socjalnym lub asystentem rodziny, o którym mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w rozwiązywaniu trudnej sytuacji życiowej, odmowa zawarcia kontraktu socjalnego, niedotrzymywanie jego postanowień, nieuzasadniona odmowa podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej przez osobę bezrobotną lub nieuzasadniona odmowa podjęcia lub przerwaniu szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego w miejscu pracy, wykonywania prac interwencyjnych, robót publicznych, prac społecznie użytecznych, a także odmowa lub przerwaniu udziału w działaniach w zakresie integracji społecznej realizowanych w ramach Programu Aktywizacja i Integracja, o których mowa w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub nieuzasadniona odmowa podjęcia leczenia odwykowego w zakładzie lecznictwa odwykowego przez osobę uzależnioną mogą stanowić podstawę do odmowy przyznania świadczenia, uchylenia decyzji o przyznaniu świadczenia lub wstrzymania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej.”;

2) w art. 17 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) współpraca z powiatowym urzędem pracy w zakresie upowszechniania ofert pracy oraz informacji o wolnych miejscach pracy, upowszechniania informacji o usługach poradnictwa zawodowego i o szkoleniach oraz realizacji Programu Aktywizacja i Integracja.”;

3) w art. 108 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku osób bezrobotnych, podpisanie kontraktu socjalnego, w ramach którego są realizowane działania na rzecz wzmocnienia aktywności osoby bezrobotnej, może być dokonywane na podstawie skierowania powiatowego urzędu pracy na zasadach określonych w art. 50 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 170) w art. 2:

1) w ust. 3:

- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:”;
 - b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.”;
- 2) w ust. 5:
- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Do okresu 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ust. 3, wlicza się:”;
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych podjętego w tym okresie; w przypadku gdy zatrudnienie lub inna praca zarobkowa ustanie po upływie 180-dniowego okresu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje, jeżeli wniosek o przyznanie tego świadczenia zostanie złożony w terminie nieprzekraczającym 14 dni od dnia ustania zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 158, poz. 1121, z późn. zm.¹⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) zmianie postanowienia o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika na postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Datą niewypłacalności jest data wydania postanowienia sądu upadłościowego o ogłoszeniu upadłości pracodawcy w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, data postanowienia sądu upadłościowego o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, data uprawomocnienia się postanowienia o zmianie sposobu prowadzenia postępowania upadłościowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 i 3a.”;

2) po art. 9b dodaje się art. 9c w brzmieniu:

„Art. 9c. Pracodawca, o którym mowa w art. 9, nie opłaca składek na Fundusz przez okres 12 miesięcy, począwszy od pierwszego miesiąca po zawarciu umowy o pracę, za skierowanych zatrudnionych bezrobotnych, którzy nie ukończyli 30 roku życia.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 223, poz. 1458, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 13 w ust. 1 po pkt 4b dodaje się pkt 4c-4e w brzmieniu:

„4c) miejsce wykonywania pracy;

4d) informację o wysokości proponowanego wynagrodzenia brutto;

4e) datę rozpoczęcia pracy;”.

¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 125, poz. 1035 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 18, poz. 100 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 112, poz. 654 i Nr 197, poz. 1170, z 2012 r. poz. 1342 oraz z 2013 r. poz. 675.

¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 229, poz. 1494 oraz z 2011 r. Nr 134, poz. 777 i Nr 201, poz. 1183.

Art. 13. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505, z późn. zm.¹⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 28 w ust. 2 po pkt 4b dodaje się pkt 4c-4e w brzmieniu:

„4c) miejsce wykonywania pracy;

4d) informację o wysokości proponowanego wynagrodzenia brutto;

4e) datę rozpoczęcia pracy;”;

2) w art. 55 w ust. 2 po pkt 4b dodaje się pkt 4c-4e w brzmieniu:

„4c) miejsce wykonywania pracy;

4d) informację o wysokości proponowanego wynagrodzenia brutto;

4e) datę rozpoczęcia pracy;”.

Art. 14. Naczelna Rada Zatrudnienia oraz wojewódzkie i powiatowe rady zatrudnienia w składzie istniejącym w dniu wejścia w życie ustawy działają do dnia 30 czerwca 2014 r.

Art. 15. Dla osoby zarejestrowanej jako bezrobotny w dniu wejścia w życie ustawy profil pomocy, o którym mowa w art. 1 pkt 24 lit. a, określa się w nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 16. 1. W roku 2014 minister właściwy do spraw pracy, po uzyskaniu opinii Naczelnej Rady Zatrudnienia, ustali priorytety, algorytm i plan wydatkowania środków z KFS oraz dodatkowe priorytety i podział środków z rezerwy KFS.

2. Środki KFS w latach 2014 i 2015 przeznacza się na wsparcie kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawców w wieku 45 lat i więcej.

3. Kwota środków Funduszu Pracy przeznaczonych w roku 2014 na finansowanie zadań realizowanych w ramach KFS wynosi 100 mln zł.

¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1706, z 2011 r. Nr 82, poz. 451, Nr 185, poz. 1092 i Nr 201, poz. 1183, oraz z 2012 r. poz. 1544.

Art. 17. 1. Zasiłki dla bezrobotnych przyznane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są wypłacane przez okres wynikający z dotychczasowych przepisów.

2. Bezrobotni, będący w dniu wejścia w życie ustawy w okresie 7 dni oczekiwania na nabycie prawa do zasiłku, nabywają to prawo na zasadach i na okresy wynikające z przepisów dotychczasowych.

Art. 18. Pracownicy urzędów pracy, którzy do dnia wejścia w życie ustawy są zatrudnieni na stanowiskach lidera klubu pracy i posiadają wykształcenie wyższe, stają się z dniem wejścia w życie ustawy doradcami zawodowymi.

2. Pracownicy urzędów pracy, którzy w dniu wejścia w życie ustawy są zatrudnieni na stanowiskach lidera klubu pracy i nie posiadają wykształcenia wyższego, stają się z dniem wejścia w życie ustawy pośrednikami pracy.

Art. 19. 1. Umowy zawarte przed dniem wejścia w życie ustawy realizowane są na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Wnioski pracodawców, o których mowa w art. 69 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, złożone przed dniem wejścia w życie art. 1 pkt 52 niniejszej ustawy, rozpatrywane są na zasadach wynikających z przepisów dotychczasowych.

Art. 20. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ust. 8, art. 35 ust. 5, art. 60 oraz art. 100 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie przepisów art. 12 ust. 8, art. 35 ust. 5, art. 60 oraz art. 100 ust. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

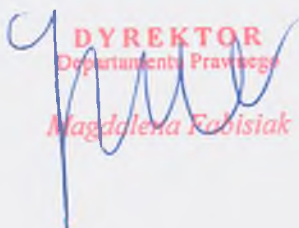
2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 19k ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie przepisów art. 19k, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 2 lata od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 21. Minister właściwy do spraw pracy przeprowadzi monitoring nowych rozwiązań wprowadzonych niniejszą ustawą, po 2 latach ich obowiązywania, i przedstawi jego wyniki do końca II kwartału 2016 r. na stronie internetowej ministra.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie z upływem 14 dni od dnia ogłoszenia z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 51 i 52, które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2014 r.;
- 2) art. 1 pkt 22 i 23, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2014 r.;
- 3) art. 1 pkt 9 lit. a tiret pierwsze, art. 1 pkt 29 lit. b w zakresie art. 36 ust. 3c pkt 1 w odniesieniu do Ochotniczych Hufców Pracy, art. 1 pkt 69 w zakresie art. 106a ust. 5 pkt 1, art. 1 pkt 72 lit. a w zakresie art. 109 ust. 2c, art. 1 pkt 72 lit. c oraz art. 6 pkt 3 lit. c, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.;
- 4) art. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze oraz lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym

DYREKTOR
Departamentu Prawnego
Magdalena Fobisiak

